



BERGTROLLET

PERSONALTIDNING FÖR CVA-UHF

Nr 3 • 1961 • Årgång 12 •

10 år vid CVA-UHF

Anställda år 1951

10 ÅR VID UHF

Willy Pettersson, förrådsarbetare
Elof Ström, förrådsarbetare
Allan Genberger, avsynare
Erik Granath, förrådsarbetare
Sven Larsson, förrådsarbetare
Oscar Eriksson, förrådsarbetare
Sven Lindberg, förrådsarbetare
Marianne Pettersson, kanslibiträde
Elisabeth Berggren, kanslibiträde
Dagmar Bengtson, kansliskrivare
Birgith Nilsson, kanslibiträde

10 ÅR VID CVA

Elis Aldén, tekniker
Bertil Andersson, verkstadsförförman
Johan Andersson, svarvare
Lennart Andersson, filare
Nils Andersson, förrådsarbetare
Sten Andersson, förrådsarbetare
Sune Andersson, verkmästare
Verner Andersson, förrådsarbetare
Nils Axelsson, verkstadsförförman
Sten Berggren, telemontör
Folke Berglund, förrådsarbetare
Sture Bengtsson, kansliskrivare
Birgitta Björklund, kanslibiträde
Gunnar Björklund, förrådsarbetare
Sven Björklund, telemontör
Nils Blom, förman
Thorsten Byström, förman
Karl Dahlbom, verkmästare
Östen Drugge, filare
Hans-Erik Edholm, plåtslagare
Bernt Edin, telemontör
John Eklöf, ingenjör
Hans Ekman, ingenjör
Wolter Ekstrand, bitr. ingenjör
Arne Eliasson, telemontör
Ragnar Engvall, verkmästare
Algot Eriksson, förrådsarbetare
Folke Eriksson, svarvare
Gunnar Eriksson, telemontör
Harry Eriksson, förrådsarbetare
Herman Eriksson, förman

Irené Eriksson, kontorsbiträde
Martin Eriksson, förrådsarbetare
Verner Eriksson, filare
Johnny Evensen, verkmästare
Charles Fernsten, bitr. ingenjör
Uno Forsander, telemontör
Elof Fransson, förman
Gunnar Fried, 1:verkmästare
Gustaf Fritz, bitr. ingenjör
Karl Gardh, verkmästare
Göran Gustafsson, motormontör
Kurt Gustafsson, tekniker
Olov Gustafsson, filare
Harry Hahne, verkmästare
Karl Hahne, truckförare
Stig Hahne, maskinarbetare
Emil Hallin, telemontör
Tore Hammarström, målare
Henry Hedberg, bitr. ingenjör
Egon Henziger, verktygsfilare
Stig Hermansson, bitr. ingenjör
Erik Holmquist, tekniker
Kurt Holmstedt, telemontör
Charles Isaksson, telemontör
Gösta Jakobsson, telemontör
Nils Jansson, städare
Sten Jansson, telemontör
Sven Jansson, slipare
Bertil Johansson, telemontör
Elmer Johansson, förman
Gunnar Johansson, verkmästare
Karl Johansson, förrådsarbetare
Lennart Johansson, brandman
Allan Karlsson, montör
Axel Karlsson, montör
Charles Karlsson, förman
Gustaf Karlsson, snickare
Hans Karlsson, bitr. ingenjör
Nils Karlsson, hjälpmontör
Thure Karlsson, avsynare
Klas-Åke Kejbirt, svarvare
Knut Kihlman, tekniker
Ivan Kihlström, vaktman
Börje Klotz, ingenjör
Yngve Knutsson, instrumentmakare
Tore Kumlin, 1:verkmästare
Arvid Larsson, telemontör

Erik Larsson, truckförare
Holger Larsson, telemontör
Lennart Larsson, förrådsarbetare
Rune Larsson, fotograf
Per Liljekvist, verkstadsförförman
Berit Liljeström, kontorsbiträde
Johan Lindgren, kontorsbud
Ingvar Lindkvist, montör
Bertil Lindström, bitr. ingenjör
Arne Lundqvist, driftingenjör
Lennart Magnusson, motormontör
Rune Magnusson, driftingenjör
Sune Malmberg, ingenjör
Erik Mell, förrådsarbetare
Harriet Mäenpää, kontorsbiträde
Jens Nilsson, ingenjör
Sture Nilsson, förman
Gösta Nogander, verkstadsförförman
Elly Nordström, kontorsbiträde
Olle Ottosson, ingenjör
Erik Persson, kontorsbiträde
Göte Persson, förman
Helmer Persson, elmontör
Arne Pettersson, ingenjör
Birger Pettersson, förman
Bror Pettersson, plåtslagare
Erik Pettersson, avsynare
Åke Pettersson, avsynare
Gustaf Ringström, chaufför
Erik Ritzén, ingenjör
Henry Rosenquist, bitr. ingenjör
Ture Rundström, verkstadsförförman
Henning Sandberg, bitr. ingenjör
Oskar Sjöstrand, verkstadsförförman
Ragnar Spritt, elmontör
Sture Stridsberg, driftingenjör
Knut Sund, filare
Gunnar Tallqvist, kapten
Karl Törnqvist, avsynare
Karin Vallinder, kanslibiträde
Tage Wallquist, 1:verkmästare
Karl-Gunnar Widing, montör
Karl-Erik Aberg, tekniker
Carl Akerman, förrådsarbetare
Egron Aslund, montör
Owe Öhrn, telemontör
Sven Örnefur, verkstadsförförman

God Jul och Gott Nytt År

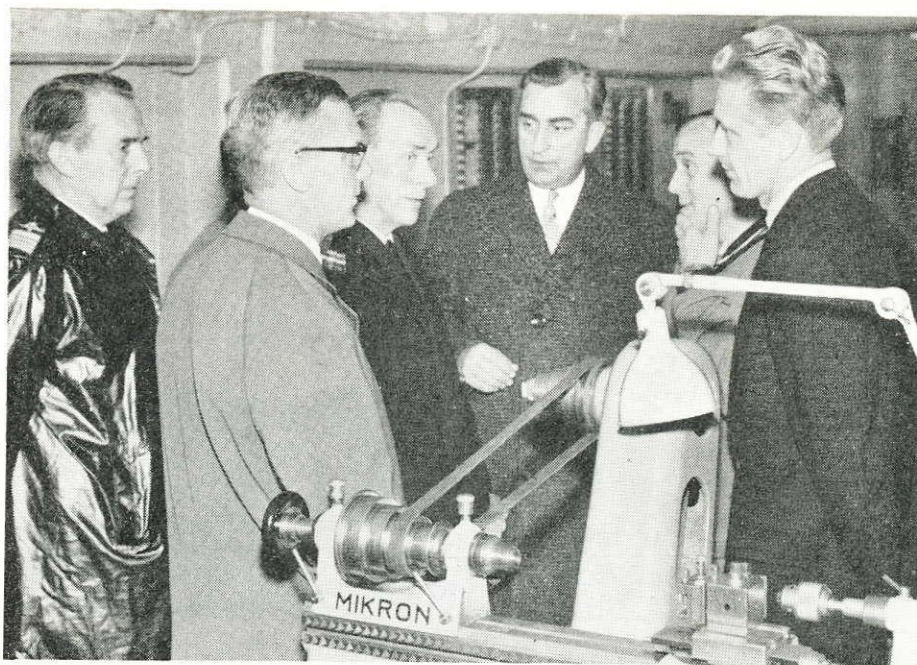
ÖNSKAR

ARBOGAORTENS KÖPMANNAFÖRENING

Besök

Den 9 nov. 1961 besöktes CVA och UHF av souschefen i FF generalmajor G. Falk i sällskap med flygöverdirektör B. Westergård, överste Å. Sundén, verkstadsdirektör J. Holmgren, byråchef P. Jurander och major U. Björkman.

Vid en pressmottagning förklarade souschefen, att han fått en mycket god och tillfredsställande orientering om CVA verksamhet. Informationen hade vidare givit honom det intrycket, att CVA gentemot civila företag var konkurrenskraftigt.



Souschefen (3 fr v) samtalar med FCPF-ledarna Ingvar Johansson och Olle Göransson (4 o 5 fr v). Byråchef Per Jurander, verkstadsdir. Jarl F:son Holmgren och styresman Anders Högfeldt lyssnar med intresse.

Chefsskifte INOM FÖRSVARET

Den 1 okt. 1961 avgick general N. Swedlund som överbefälhavare för krigsmakten. Han efterträddes då av förre chefen för Flygvapnet general T. Rapp. Ny chef för Flygvapnet blev dåvarande souschefen i FF generallöjtnant L. Thunberg. Han efterträddes som souschef av generalmajor G. Falk.

Generalmajor Thunberg, 56 år, är född den 22 mars 1905 i Mörlunda, Kalmar län. Han blev officer vid Kalmar regemente 1927. Två år senare genomgick han flygskola vid Ljungbyhed och erhöll 1933 transport till flygvapnet, där han påföljande år blev löjtnant. Kapten blev han 1937, major 1942, överstelöjtnant 1944, överste 1947 och generalmajor 1957.

Åren 1939—43 var han chef för flygvapnets kadettskola, 1943—47 chef för Bråvalla flygflottilj (F 13), 1949 chef för flygförvaltningens flygplanbyrå, 1950—56 chef för flygförvaltningens materielavdelning, 1956—60 chef för tredje flygeskadern. Befattningen som souschef vid flygförvaltningen tillträdde generalmajor Thunberg i juli i fjol.

Under 1930-talet gjorde han sig känd som en skicklig pilot och konstflygare och vann 1934 och 1936 den stora tävlingen om nordiska flygpokalen. Han kan också räknas bland jetålderns pionjärer i Sverige då han som chef vid F13 var med om hemflygningen av de

första i England inköpta Vampireplanen.

General Rapp är också han 56 år, född 20 april 1905 i Stockholm.

Han började sin militära bana vid marinen och blev fänrik vid flottan 1926 och löjtnant två år senare. Efter flygskola 1928—29 blev han löjtnant vid flygvapnet 1930. Åren 1943—44 var han chef för flygstabens organisationsavdelning, 1944—48 flottiljchef vid Blekinge flygflottilj (F17), 1948—51 souschef vid flygstaben. 1951 blev han eskaderchef för fjärde flygeskadern och

övertog 1954 motsvarande befattning för tredje flygeskadern. 1956 blev han chef för flygförvaltningens flygplanavdelning och utnämndes 1957 till souschef vid flygförvaltningen. Till flygvapenchef utnämndes han 1 juli i fjol. Sedan 1957 är han ledamot av flygtekniska försöksanstaltens styrelse liksom av styrelsen för försvarets forskningsanstalt (FOA).

General Torsten Rapps eminenta ledaregenskaper har välförtjänt fört fram honom till vårt lands främsta militära post.

Till alla anställda vid CVA och UHF

En God Jul och

Ett Gott Nytt År!

Hjärtligt tack för det gångna årets arbetsinsatser

ANDERS HÖGFELDT

Styresman CVA

ERIK NYBERG

Förrådsdirektör UHF

28. Zakrisberg

Fotoreportage: STUREBILD.



Bild 1. Zakrisberg år 1943.

Zakrisberg (bild 1) var en av de gårdar, som år 1942 inköptes av kronan sedan riksdagen beslutat att en ny central flygverkstad skulle förläggas till Arboga. Gården köptes av lantbrukaren Nils Åberg och omfattade 23,5 hektar, huvudsakligen skog och bergsområden. Den låg i Arboga stad och alltså icke i Säterbo socken, där den ungefär samtidigt inköpta granngården Igelsäter låg. Gränsen mellan stad och land gick emellertid omedelbart öster om Zakrisbergs gårdsbyggnader. Den del av berget, som bl. a. har den vertikala bergvägg, som syns från CVA vaktbyggnad (bild 2) tillhörde Igelsäter och låg således i Säterbo. Där cykelstigen mellan UHF och CVA vaktbyggnad nu går gick tidigare Kungsörsvägen; denna strök alltså omedelbart förbi Zakrisberg. Stadsgränsen, som gällde tills inkorporeringen av Säterbo skedde (1.1.1947) samt den gamla Kungsörsvägens dragning framgår av bild 3, som hämtats ur en karta tillhörig Arboga stadsbibliotek.

De skogsområden, som tillhörde Zakrisberg, låg söder om gårdsbyggnaderna och söder om UHF:s administrationsbyggnad.

Gårdsbyggnaderna är uppförda under början av 1900-talet. Grunden till en gammal byggnad finnes kvar i bergsluttningen bakom gårdens bostadshus. Detta senare användes numera av UHF som kontor. Den äldre, sedan ca 50 år rivna byggnaden var tidigare en av de krogar, som i enlighet med forna tiders sed låg som en krans kring staden vid dennas tillfartsvägar. Andra dylika i Arbogas närhet var Hakens krog och Brattbergskrogn.

Krogrörelsen upphörde troligen på 1800-talets mitt. Under slutet av 1800-talet nyttjades Zakrisberg som slakteri och under 1900-talets första år bygg-

des där en korvfabrik. Efter ett fåtal år nedlades emellertid korvtillverkningen och slakterirörelsen. Korvfabriken ombyggdes till bostadshus, ägaren Hjalmar Åberg, övergick helt till lantbruk och byggde ladugård m. m. Den gamla krogbyggnaden revs. Sonen Nils Åberg sålde Zakrisberg till kronan.

BERGET VID ZAKRISBERG

Några historiska fakta rörande gården och berget Zakrisberg har jag inte kunnat finna i litteraturen om Arboga. Men läget i förhållande till staden och alla de sägner och berättelser, som levat kvar under århundradenas gång ger belägg för att platsen

där Zakrisberg ligger en gång var något speciellt för staden Arboga.

Går vi långt tillbaka i tiden, till omkring år 1000 e. Kr. låg Mälardalens markyta 4–5 m lägre än nu och Mälarens vatten täckte stora delar av den mark där Arboga nu ligger och stora delar av CVA flygfält. Sjöfartsleden till Mälardalens inre delar torde i våra trakter följt ungefär den sträckning som Arboga-ån har. Den vägen kom alltså den tidens gissel: plundrare, sjörövare o. d.

Som en utpost mot öster låg berget vid Zakrisberg. Från den klippbrant vi ser från CVA vaktbyggnad skedde säkert vakthållning för de byar och gårdar, som låg på höjderna kring vårt nuvarande Arboga. I nöd hade dessas invånare en tillflyktsort i den borg vid Tjurlången, som nu kallas Halvardsborg och av vilken murrester ännu står kvar.

Då landhöjningen fortskridit så långt att mark mellan Zakrisberg och Magnäs började torrläggas torde väg på denna sträcka ordnats. Vägen mellan Arboga och Zakrisberg var tydligen inget problem. Den började vid Gamla Brattbergsvägen omedelbart söder om nuvarande karusellen och gick över Lilla Djupmyra (samma väg som nu)

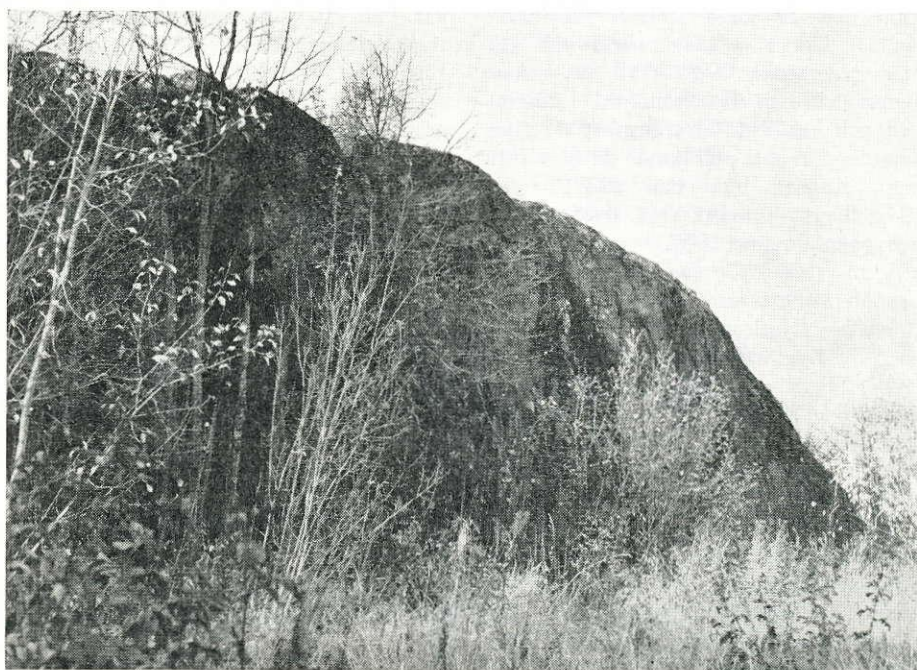


Bild 2. Bergväggen åt öster.

och därifrån över "myren" passerade förbi nuvarande Sofielund och smög sig sedan utefter berget till Zakrisberg. Den nuvarande vägsträckningen över gårderna från Kungsörstullen rakt på Zakrisberg torde ha tillkommit först på sent 1500-tal eller tidigt 1600-tal.

I och med att Arboga erhöll en direkt vägförbindelse österut torde krogrelsen vid Zakrisberg ha börjat.

Enligt hävderna använde Karl XI trakten vid Zakrisberg som "lustläger" dvs läger- och manöverplats för hären. Lägerplatsen är angiven på kartan bild 3. Bild 4 visar hur området ser ut i våra dagar. På kartan kallas Ragvaldsbacke för Skansberget. Enligt Bergströms "Arboga Krönika" fanns ännu i slutet av 1800-talet skansar och skjutvallar från manövertiden kvar vid Skansberget och i skogen vid Igelsäter. Säkert hade krogen vid Zakrisberg sin betydelse, då manövrar pågick.

Jag kommer nu till sägnerna om berget vid Zakrisberg.

I sin år 1892 utgivna "Arboga Krönika" berättar Bergström:

"Från Zakrisberg utanför Arboga berättas: En ryttare kom ridande en julnatt. På Igelsäters berg vid Zakrisberg kom då ett troll med en silfverkalk i hand nedför berget och bjöd honom dricka. Han låtsade efterkomma uppmaningen, men kastade kalkens innehåll öfver axeln, så att det spildes öfver hästländen, som vardt bränd. Satte så sporrarna i hästen och jagade i väg till kyrkan, der han lemnade kalken, som fins der än i dag".

Sågnen enligt ovan är lik den som berättas om Trolle-Ljungby i Skåne.

Bergström berättar även:

"I östdigaste Herrängsbacken, nära Zakrisberg, har drakeld och silfver-skatter blifvit sedda".

"Å Zakrisberg vid Arboga fins en förvandlad sten, liknande en ekstubbe".

Om den på flygfältet öster om Zakrisberg liggande Ragvaldsbacke även kallad Skansberget skriver Lohman i sin år 1737 utgivna "Arboga Känning":

"Närmare staden i then nu så kallade Herrängen, ligger uppå en hög kulle en borg, hwilken kallas almänt Råfwols, Råfgåls och Rawols backe och borg. Här är äfven en af nästa folket och them gamla widhängande historia om en konung, som innom murarna härstädes förwarat sina bästa klenodier och brukat muren til beskydd emot sina fiender. Skolandes samma dyrbara saker ännu liggia qwara i backen, thär the först blifwit nedgrafna, efter konungen thärstädes blifwit öfwerwunnen, ihiälslagen och bor-

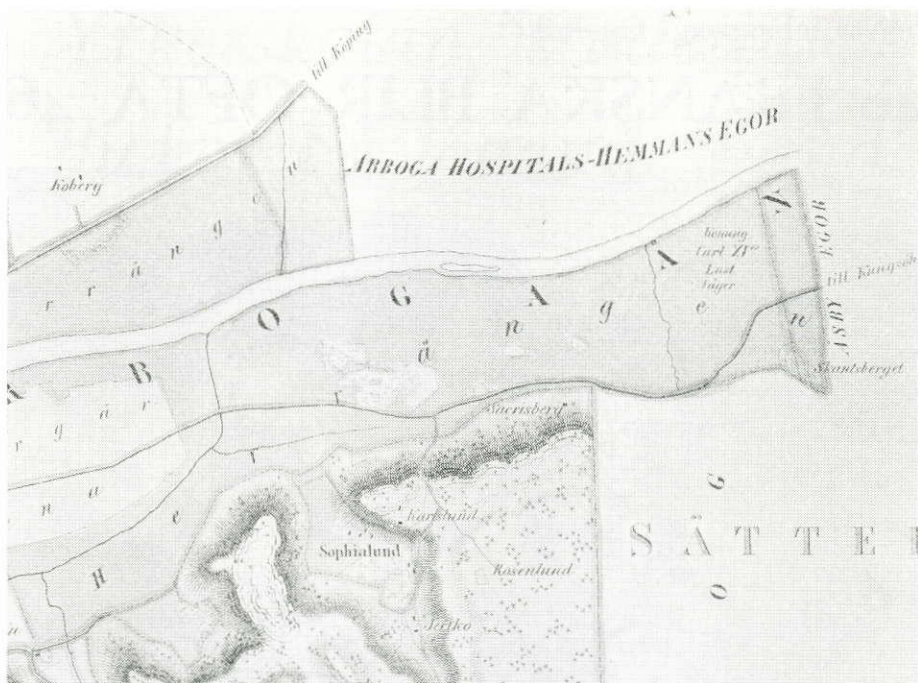


Bild 3. Zakrisbergområdet enligt en 1800-talskarta.

gen intagen samt förstörd. Samma saker förwaras nu utaf draken, som stundom plägar elda i backen, så alla thet se. Af samma konung hafwer borgen ännu namnet i behåll. Then sak är klar, at berörde borg är brukad til wärn i krigstider, ty många sådana blefwo upkastade, tå Knap-kungarna eller och Fylkis-kungarna hwar öfwer sit lähn regerade; men at konungen hetat Råfgål, kan intet bejakas; utan namnet är af senare tiden förbytt, och måste nödwändigt taga sit ursprung af Ragvald eller Rawall, som historien medgifwa warit konungar och drottars ättarbragder".

Utöver de ovan från Arboga-litteraturen hämtade sägnerna finnes andra sådana som berättats från generation till generation. Jag skall endast återge sågnen om trolltrumman på Zakrisberg.

För mer än 10 år sedan berättade en god vän i Arboga att han som barn lekt med barnen på Zakrisberg. Deras farfar hade då berättat om trollen i berget och om trolltrumman. Han visade dem också trumman och lät dem lyssna på den. Min vän och jag letade efter den sten som utgjorde trumman och efter många försök fann vi den. En stor sten som vid slag gav ett dovt

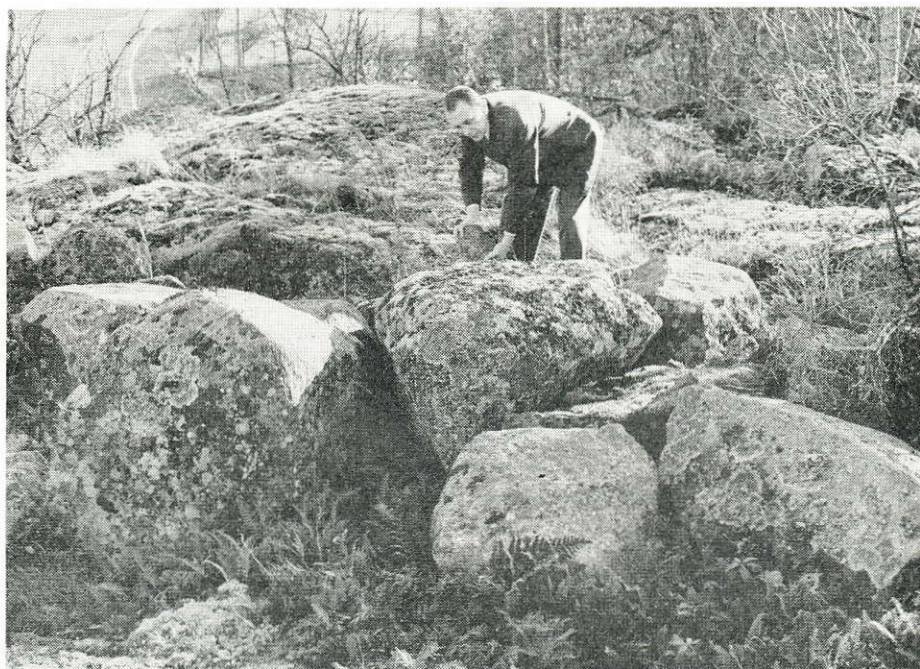


Bild 5. Trolltrumman på Zakrisberg.

40 FRANSKA BLIR OFTA 46



Le Chateau de Brévières har ett idylliskt läge.

Den 27 juni ramlade ett brev ned i min brevlåda som bekräftade, att jag hade erhållit FCPF stipendium till Nordisk kurs på Chateau la Brévières. Den 25 juli skulle vi alla kursdeltagare träffas i SAS-huset i Köpenhamn för vidare befordran med Nattparisaren till Bourgetflygplatsen och Paris, för att sedan fortsätta med buss till la Brévières. Chateau la Brévières är ett gammalt slott som byggdes under Napoleon III tid av hans justitieminister och användes då som jaktlott. Byn La Brévières och slottet ligger mitt i Compiegne-skogen ca en mil från staden Compiegne. Namnet bekant från första världskriget och dess stilleståndsförhandlingar. Slottet inköptes av bankiren Aschberg som i början på 1930 omvandlade det till ett barnhem för

judiska barn som flytt från nazi-Tyskland. Slottet användes för samma ändamål ända till krigsutbrottet 1939. När tyskarna invaderade Frankrike, hann man med nöd att evakuera och rädda undan barnen därifrån. När kriget sedan slutade donerade Aschberg slottet till Soc-Demokratiska partiet och LO att förvaltas genom en stiftelse, som skulle bära Hjalmar Brantings namn. Ändamålet med donationen var att Nordisk ungdom skulle kunna studera fransk kultur, politik, näringsliv, ekonomi och i övrigt öka förståelsen mellan folken i det sargade Europa. Tyvärr använder sig inte ungdomen i Norden av den möjligheten. Man anordnar 3–4 kurser om året, som då förlägges på sommaren, för övrigt frekventeras slottet resten av året av tyskar, frans-

män, belgier, italienare m. fl. nationaliteter. Jag skulle vilja varmt rekommendera alla som eventuellt tänker semestra i Frankrike att söka upp Chateau la Brévières. Där blir du väl mottagen av slottets värdinna Inga Johansson, som ordnar med mat o logi — allt i fransk stil.

Kursen var upplagd på föreläsningar och frågeställningar, främst den franska arbetarrörelsen i dagens Frankrike.

Vilken standard har den franska arbetaren i dagens Frankrike? Vad beträffar löneläget så är landet uppdelat i 38 lönezoner. Den högsta lönen betalas i den zon som Paris tillhör. Minimilönen är lagstadgad och kallas av fransmannen för SMIC = Lagstadgad Minimilön. Minimilönen är reglerad efter en rörlig skala = indexreglerad efter de 38 lönezonerna. Minimilönen för den högsta ortgruppen är 280 NF per månad. 1 NF = 108 öre. Den franska arbetaren tjänar i medeltal omkring 500 NF per månad. Levnadskostnaderna är litet olika fördelade mot här i vårt land. Den största utgiften är maten, som torde dra omkring 50–60 % av inkomsten. Hyran tar omkring 10 % och kläder 20 % av lönen. De resterande 15–20 % går till allt övrigt som en familj kan förbruka.

Arbetstiden är lagstadgad 40 timmar per vecka, men alla arbetar 46 timmar eller mera i veckan och det gör man gärna av följande orsaker: För den tid som man arbetar över 40 timmar och upp till 46 timmar betalas med 25 % övertidstillägg. Olycksfall-, sjuk- och pensionsförsäkring utgår från det företag i vilket man är anställd.

I fråga om pensionen reses nu starka krav från den fackliga rörelsen om en ny reform. I Frankrike för man en mycket familjevänlig politik. Barnbidragen är så stora, att en familj med 3 barn har ca 2 1/2 gånger mer i bidrag än motsvarande familj i Sverige.

Där ligger vårt svenska välfärdssamhälle på efterkälken, trots att arbetar-

ihåligt ljud ifrån sig. Stenen, som förmodligen legat i samma läge under århundraden, finnes fortfarande kvar (bild 5).

Det är säreget att från samma berg från vilket, enligt sägnen, en gång hördes slagen från trollens trumma nu i våra dagar höres dånet från en av nutidens mest avancerade tekniska uppfinningar: jetmotorerna.

Människan har efterträtt trollen i Zakrisbergs innandömen.

—//—

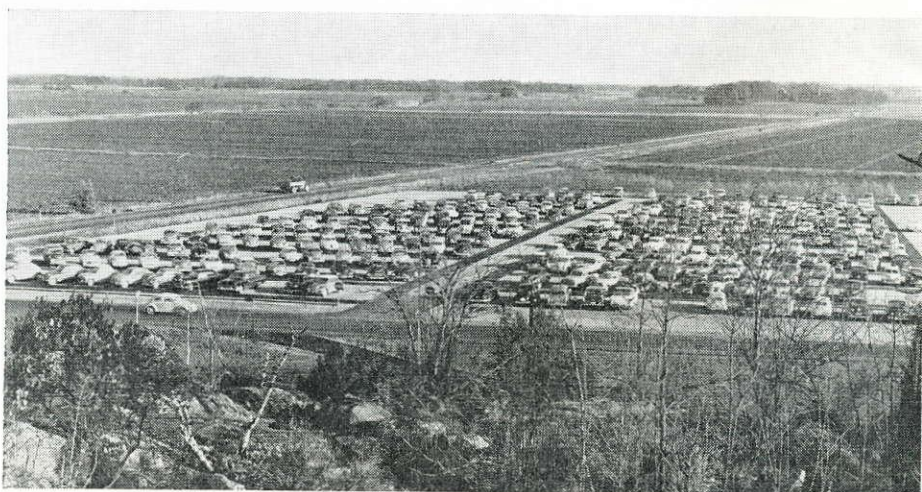
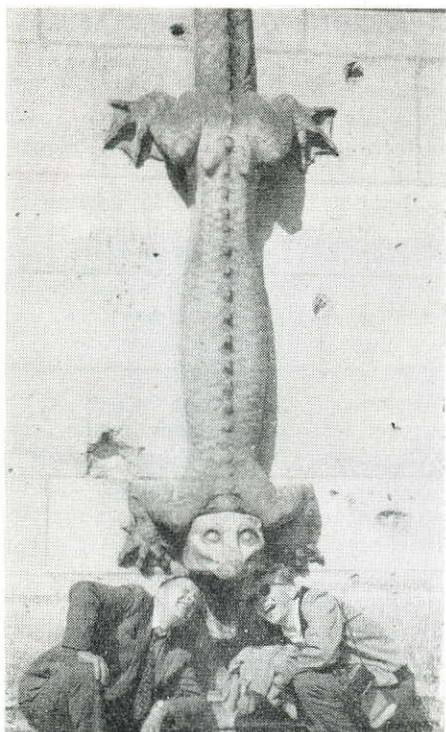


Bild 4. Här hade Karl XI lustläger.



Ingvar "Blötis" Johansson t. v. skojar med jätteödlan, som pryder en vägg till slottet Pierre Monde.

rörelsen har så stort inflytande i vårt land.

Frankrike har, liksom vi, ungdomsproblem. Ungdom som kommit på kant med familj och samhälle. Man har även där ungdomsvårdsskolor, som i stort liknar vårt Skå Edeby. En sådan skola besöktes och platsen hette Longeil-Annel. Här fick pojkarna lära sig ett yrke, som de bäst passade till. Man testade varje individ för att få fram hans anlag, så yrket skulle bli lättare att välja. Man hade en stor mek-avd., smides, elektrisk, teleteknisk, måleri, byggnads och även jordbruk för dem som ville lära sig det. När vi gästade pojkbyn, stod man mitt uppe i förberedelserna till en stor fest, som skulle hållas där. Pojkarna övade på ett slags spel, som skulle handla om EFTA och EEC. Läsaren förstår nog själv vad det spelet gick ut på.

—//—

BERGTROLLETS

ALLA LÄSARE

TILLÖNSKAS

God Jul och

Gott Nytt År

OTTO DAHLIN

Yrkesskolan "studerade" flickor på löpande band

Det var med stor förväntan, som 12 elever ur CVA yrkesskolas 2:dra klass, måndagen den 7 aug. embarkerade bussen för att tillsammans med eleverna från CVV och CVM företaga en studieresa till Norrköping, Linköping, Göteborg och Trollhättan. Resan avsåg att ge eleverna en inblick i andra industrier och yrken, samtidigt som de under kamratliga former skulle få tillfälle till rekreation.

Inalles var vi 45 deltagare, 41 lärlingar samt yrkeslärarna Ödhman och Holmberg, CVV, Andersson, CVM och Davidsson, CVA, vilken sistnämnde var färdledare.

Redan vid 6-tiden på morgonen startade västeråsarna och kl. 7 var det dags för CVA-arna att ta plats i bussen. Så ställdes färden över Kungsör mot Linköping. I god tid anlände vi till resans första mål som var Saab i Linköping. Där stötte CVM-lärlingarna till med yrkeslärare Andersson i spetsen.

Vi hälsades välkomna av ing. Jonfalk, varefter vi besåg industriskolan, bergverkstaden samt monteringshallarna. Efter visningen bjöd Saab på lunch på Restaurant Terrassen.

Med högsta fart styrdes sedan kossan till Norrköping, där radio- och TV-fabriken Nefa besågs. Största intresset tilldrog sig "löpande bandet" (eller var det kanske alla flickorna?), där man började med några trådar i ena änden för att i andra änden få ut fullt färdiga TV-apparater.

Så gick färden vidare till elevhemmet i Malmslätt där övernattnings skulle ske. Efter det vi ätit middag, var det dags för fotbollsturnering om vandringspriset (en mindre kopia av engelska cupen). Tyvärr hade CVA inte någon tur med sig utan förlorade både mot CVV och CVM med 0-1 resp. 2-3. CVV tog hem vandringspriset efter att ha slagit CVM med 5-2. Efter matcherna bjöds på kaffe i elevhemmet.

Redan halv sex var det väckning och efter en tidig frukost startade vi mot Jönköping. Solen strålade över "Sveriges vackraste landsväg". I Gränna gjordes en timmes uppehåll för bad och inköp av polkagrisar. Resan fortsatte och kl. 11 intogs lunch på Restaurant Domus i Jönköping. Omedelbart efter lunch åkte vi vidare över

Ulricehamn och Borås till Sandared, där uppehåll gjordes för bad i Viaredssjön. På eftermiddagen anlände vi till Göteborg där middag serverades på Restaurant Aveny. Efter det Paddans vandrarhem tagits i besittning och sängarna bäddats, var kvällen fri att "göra stan", t. ex. Ullevi, Trädgårdsföreningen eller Liseberg.

Väckning kl. 7, frukost kl. 8 och så dags för att ett par timmars studiebesök på Sjöfartsmuseet. Där kunde vi under amanuens Karlssons eminenta ciceronskap få lära oss allt om skeppsfart och fiske. Mycket stort intresse tilldrog sig akvariets underliga innevånare.

Efter lunch på Restaurant Aveny var det dags för en båttur med en av rundtursbåtarna, där bl. a. hamnen och varven kunde beses. Efter middag var kvällen fri.

På torsdagsmorgonen bar det av till Trollhättan. Vi for vägen över Uddevalla där vi passade på att bese staden. I Trollhättan lunchade vi på Rest. Trollhättan, varefter vi åkte ut till Saab för att titta på biltillverkningen. Efter detta intressanta studiebesök fortsatte vi till SFA, där vi fick se verkstäderna både ovan och under jord. Studiebesöket slutade med att vi bjöds på middag på SFA mäss.

Mätta och belåtna for vi ut till vår förläggning på STF:s vandrarhem i Trollhättan. På kvällen fanns tillfälle att bese staden, vattenfallen och slussarna.

Tidig väckning, frukost på vandrarhemmet och det var dags för hemfärd. Från Trollhättan gick färden över Vänersborg till Jönköping där lunchen väntade. Vidare över Tranås till Malmslätt där vi åt en sista gemensam middag. Reseledaren utdelade vandringspriset till CVV:s segrande lag och så var det dags att åka vidare. I Linköping skildes vi från CVM:arna, varefter vi med högsta fart fortsatte till Arboga dit vi anlände vid 19.30-tiden.

Tur med vädret, trevliga och skötssamma grabbar samt en skicklig chaufför, gjorde att resan blev mycket lyckad. En resa av stort värde, som berett våra elever insyn i andra företag och andra yrken, samt gett vidgade vyer och nya impulser.

C. Davidsson.

Hänt sen sist

Ur styresmans dagbok

■ CHEFSSKIFTE

Den 30 juni 1961 avgick flygdir. Otto Dahlin som styresman för CVA, vilken post han beklätt sedan verkstadens uppsättning. Samtlig personal samlades vid detta tillfälle till en enkel och värdig hyllning till sin avgående chef, vars insatser för CVA och Flygvapnet är av bestående värde.

■ HELIKOPTER

Under senaste året har Flygvapnet gjort ett flertal marknadsundersökningar för fastställande av den helikoptertyp som skall inköpas. I oktober provades helikoptertyp Augusta Bell 204 vid bl. a. CVA. Denna helikoptertyp har i ett mindre antal inköpts och en eller ev. två kommer att under 1962 placeras vid CVA. I huvudsak skall den användas för markteleverkadens (TV 1) transporter.

■ DC

Den nya datacentralen (DC) "invigdes" den 1 juli. Chefen för Flygvapnet, generallöjtnant T. Rapp, var här då IBM överlämnade utrustningen till Flygvapnet.

■ RÖKNING

Inom närmaste tiden blir rökning tillåten i verkstaden. Det är min förhoppning, att den osunda "smygrökning" på toaletter och liknande smårum, som hittills förekommit, härmed skall vara slut. En förutsättning för att rökning på arbetsplatsen skall tillåtas är att gällande instruktioner och anvisningar till alla delar följes. Jag vänder till alla rökare att iakttaga all försiktighet, så att vi inte kommer ur askan i elden.

■ RENLIGHET

De i T I ombyggda lokalerna visar i någon mån hur vi ur renlighetssynpunkt måste ha våra instrument- och televerkstäder. Troligen kommer kraven på renlighet och dammfrihet att skärpas ytterligare efterhand som arbetsobjekten blir allt känsligare. Att belamra de nyreparerade lokalerna med överdragskläder, tomflaskor, matboxar etc kan icke tolereras. Jag vet att förvaring av ytterkläderna är ett problem, men i avvaktan på att detta skall lösas måste de svårigheter som i dag finnes accepteras.

■ BERÖM

I den brevmängd, som dagligen anländer till CVA, förekommer naturligtvis brev av alla typer och innehåll. Någon gång kommer det ett och annat med speciellt glädjande innehåll. Så skedde ett par dagar i november.

Från Flygförvaltningen framfördes ett erkännande för snabbt och väl utfört arbete beträffande modifiering av Fr 12 och 13.

Från Försvarsstaben gavs uttryck åt stor tillfredsställelse beträffande det sätt som montagearbetet utförts på vissa anläggningar.

Det är mig ett nöje att samtidigt få tillfoga mitt erkännande till den personal, som är berörd av ovanstående.

■ FLAGGAN

Varför har CVA en vanlig flagga och en tretungad? Enligt de bestämmelser, som finnes beträffande flaggor, föres inom ett och samma militärt område endast *en* tretungad flagga, såvida inte platschefen annorlunda bestämmer. Nu har han inte gjort det och därför är det som det är.

■ ROBOTTEKNISKA I NY FORM

Inom tekniska avdelningen har fr. o. m. 1/7 1961 en omorganisation skett genom att robotdetaljen inom el-tekniska kontoret (507) sammanförts med robottekniska kontoret (550).

Enheten kallas "550 robottekniska kontoret" och dess chef är fing Rolf Genestig.

550 är sålunda lösgjort från robotverkstaden.

552, kontrolldetalj, är dock tills vidare underställd 720.

■ RADARDETALJ I NYA LOKALER

Fr. o. m. 9/10 1961 har 521, radar-detalj, flyttat in i nya lokaler i tunnel VI.

Häri genom har besvärliga lokalproblem för 521 blivit lösta. Tyvärr har icke telefonutrustningen i dessa lokaler ännu färdigställts, vilket dock beräknas ske omkring den 1/5 1962. Det för CVA traditionsmässiga begreppet "radarbarack" har således mist sin reela betydelse.

Förslag till nytt namn kan lämnas till bergtrollsredaktören f. v. b. Styresmannen.

■ UTBILDNING UPPMÄRKSAMMAS

Sedan febr. 1961 har en arbetsgrupp bestående av 740, 956, 744 och 609 behandlat frågor om utbildning i alla former inom CVA och för CVA personal.

Den 8/11 1961 förelåg arbetsgruppens utredning. Den allmänna tankegången har varit att varje chef är ansvarig för erforderlig utbildning för den egna personalen. Till deras hjälp har utredningen föreslagit ett centralt utbildningskontor, placerat på ekonomiskavdelningen. Arbetsgruppen har sett ett mycket nära sammanhang mellan personalfrågor och utbildningsfrågor.

Vidare har avgivits förslag till instruktioner i utbildningsfrågor för det föreslagna utbildningskontoret, personalkontoret m. fl.

Som väsentligt har ansetts vara dels att genomförd utbildningsverksamhet alltid skall ge ett direkt positivt resultat i effektivare och kvalitativt bättre arbete, dels att personalen skall kunna följa med i den allmänna utvecklingen och mogna till individuellt med hänsyn till personlig läggning och intresseriktning.

Sammanfattningsvis kan sägas att en väl organiserad utbildningsverksamhet runt omkring i näringslivet betraktas som en allt viktigare förutsättning för fullföljande av ett företags arbetsuppgifter.

Ur utredningen må citeras:

Viss del av personalens arbetstid bör generellt avsättas för utbildning. Relativt större del för utbildning erfordras för nyanställd personal och då nya objekt eller arbetsområden skall upptagas till behandling.

—//—

Varför blåser Pelle?

En av våra nyanställda ingenjörer befann sig i planeringskorridoren i Bergget. Plötsligt hör han en gäll visselsignal bakom ryggen. Han hoppar till och vänder sig. Han ser en man stå i trappan med en visselpipa i munnen och med utputande kinder blåsa ännu en signal. Ingenjören går in till sina kamrater och berättar vad som hänt.

— Det hände något underligt härute. Det kom en kille uppspringande för trappan och han ställde sig och blåste i en visselpipa.

Kamraterna förklarar att det var fullt all right. Det var ju bara Pelle, som blåste för att tala om att gottvagnen var i faggorna.

—//—

RÄTTELSE.

Nr 2, 1961, sida 12: Till bildrubriken "P-tunneln bygges" har framtagits fel kliché. Rätta bilden finns i Bergtrollet nr 3, 1953.

Trångt men roligt på fin CVA-fest



1961 års CVA-flicka Inger Kühne väntar på att bli smyckad av styresman Högfeldt. Men hur öppnar man ett halsband?

Idel glada anleten, trots trängsel och tryckande värme! När CVA-arna går på personalfest, tas inga vardagsbekymmer med. Man roar sig av hjärtans lust. En armbåge i sidan eller en liten omild behandling av "bästa" lilltän, vad gör det? Årets stora personalfest gick av stapeln den 27 oktober. Omkring 600 personer hade bänkat sig i Folkans biosalong, när Gösta Kling och hans Jet Stompers spelade upp Ouvertyren "Säg det med ett leende". Sedan dröjde det inte länge förrän skrattsalvorna kom slag i slag. Akke och Stikkan från Stockholm spexade friskt och revystjärnan Asta Holm med partners från Västerås gick också på i "ullstrumporna".

Innan gästartisterna släpptes fram i frihet, hade dock styresman Anders Högfeldt hållit välkomsttal samt delat ut medaljer för 30 års nit och redlighet i rikets tjänst till målarmästare Gunnar Jonsson. Han hade också korat Inger Kühne till årets CVA-flicka. En omröstning hade föregått ceremonin, och bland de sju flickor, som gick till finalen, hade Inger fått högsta röstetalet. Det hela hade gått ut på att få fram en flicka, som är duktig i arbetet och en god kamrat. Inger fick ett halsmycke i guld och till de övriga sex, Ing-Marie Jansson, Ingrid Pettersson, Inga-Maj Ahlin, Lena Magnusson, Britt Söderlund och Gunila Brodd, överräcktes blomsterbuketter.

Ingenjör Anders Wadström var god konferencier men ledde även allsången med den äran. "Strö lite rosor på den väg Du vandrar..." sjöngs med sådan övertygelse, att man kan vänta, att alla lyder uppmaningen även under vinterns gråaste dagar.

Särskilt inbjudna till festen var företagets pensionärer med före styresman Otto Dahlin i spetsen. Även resp. fruar hade fått komma med. Alla föreföll att trivas och stämningen var mycket god. Det glada revygänget rev ner massor av applåder.

Efter underhållningsprogrammet dracks det kaffe. Alla kunde inte få plats kring borden samtidigt, utan det fick lov att bli servering i flera omgångar. De mest danslystna hann bli en aning otåliga innan borden kom bort från rotundan så att The Jet Stompers kunde spela upp till dans. Om det sedan var någon, som lyckades slå klackarna i taket i den enorma trängseln på dansgolvet, ska vi låta vara osagt. Roligt var det i alla fall, och nu väntar vi bara på nästa personalfest.

Lokalfrågan är det stora problemet för arrangörerna. I år kom alla som anmält sig med — men med ett nöd-rop. Kanske går det att undvika trängseln genom att arrangera det hela på annat sätt. Har Ni några tips att komma med, så lämna in dem till Bergtrollers red.

GRy.



Jonsson mottager sin förtjänstmedalj i guld.

Ordet fritt

Till Bergtrollers red.

Varför skulle CVA-missen nödvändigtvis vara "fröken" det var ju inte fråga om någon pinuptävling, är inte fruarna lika goda kamrater och duktiga i sitt arbete?

En som nästa år önskar rösta på en fru.



Krumelurerna Stikkan och Acke har ett starkt grepp om publiken.

Skotsk syn på Sverige

av W. Stanley Mackie

Innan jag kom till Ert land framstod Sverige för mig (ur handelssynpunkt) som exportör av timmer, kullager och Anita Ekberg. Jag tycker om att resa och hade föreställt mig Sverige som ett kyligt land som borde undvikas av skottar på jakt efter solsken — en sällsynt vara i Skottland. När jag blev utsedd av Rolls-Royce att resa till Sverige började därför min hustru och jag först och främst tänka på att skaffa oss varma kläder, men en hel del av dessa kläder har ej behövt användas ty även om temperaturen tillfälligt kan vara mycket lägre än vi är vana vid i Skottland är luften torrare och kylan ej så genomträngande. Vi bor i en lägenhet med centralvärme och har aldrig lidit av kylan. De enda tillfällen vi haft verkligt obehag av kyla har varit vid våra besök hemma i Skottland, där de flesta hem fortfarande har öppna kolbränslen som enda uppvärmning och fönstren ej är försedda med dubbla glas.

Vårt första intryck av Arboga var inte så bra. Vi kom med tåg från Stockholm en eftermiddag i februari 1959 och möttes av smutsiga snödrivor, dimma och en obehaglig lukt från Arbogaån. Men vi voro förtjusta över vår lägenhet som var helt olika dem vi sett i Brittannien, men tyvärr tog det lång tid att få våra möbler från Skottland och de första två månaderna i Arboga var våra enda möbler en säng, ett köksbord och fyra köksstolar. Denna avsaknad av möbler ökade vår ensamhetskänsla av att vara i ett främmande land, men en tidig och vacker vår, följd av en vacker sommar, bidrog avsevärt att ge ett bättre intryck av Arboga och hjälpte oss till en hastigare anpassning till vår nya omgivning.

Vår första bekantskap med Skandinavisk mat var det norska smörgäsbordet på båten från Brittannien till Oslo och vi var högst imponerade. Men på vår första kväll i Arboga tyckte vi att vi skulle vilja ha litet varm soppa men den enda soppa vi såg på restaurangens matsedel var någonting underligt som kallades nyponsoppa. Servitrisen blev förvånad när vi beställde detta som första rätt men hon var inte hälften så förvånad som vi när vi smakade 'soppan'. Detta var första och sista gången vi har ätit/beställt nyponsoppa. Med detta enda undantag tyckte vi mycket om alla svenska rätter och hoppas vi kan fort-

sätta att äta "rå sill" när vi återvänder till Skottland. Vi är ytterst imponerade av den höga standarden på alla era restauranger, även självserveringarna. Det är mycket mindre skillnad i kvalitet mellan Era billiga och dyra restauranger än vad det är i Brittannien. Vårt enda klagomål är priset på livsmedel, särskilt kött. I Brittannien kan man köpa lammkött för samma pris som pölsa i Sverige och prima stek för samma pris som falukorv.

Vad som särskilt förvånat oss i fråga om Ert land är dess karaktär av slättland jämfört med Skottland. Jag erkänner att jag föredrar våra höjder, berg och saltvatten men jag har sett mycket vacker natur här också. Särskilt tycker jag om Bergslagen, Värmland och trakten väster om Östersund. I sommar skall vi besöka svenska trakter norr om polcirkeln, och vi ser fram emot den resan med stora förväntningar. När jag en gång återvänder hem (till Skottland) vill jag gärna ta med mig den tanken att jag gjort en fullständig Nils Holgersson-resa.

Nyligen såg jag en notis i "Det Bästa" (el. Readers Digest) rubricerad "artigt umgängesliv" i vilken man kunde läsa: "I en spårvagn i Stockholm hände det sig att två män skrattade hjärtligt åt en anekdot. En tredje man som hörde på tog av sig hatten och sade: "Ursäkta, mitt namn är Andersson, kan jag få skratta med?"

Detta är naturligtvis typisk överdrift, men illustrerar det intryck utlänningar får av Sverige. Som jämförelse till detta kan jag framhålla en erfarenhet från en skotsk restaurang där servitrisen — när hon hörde högljudda skratt från vårt bord — kom fram till oss och sade: "Om det är en bra historia skulle jag vilja höra den också". Innan vi kom hit visste vi inte om detta, men vi kom snart till samma slutsats: Svenskarna är ett hyfsat folk. Svenska ungdomar äro i allmänhet artigare än vår ungdom i Stor-Brittannien, möjligen med undantag av de ungdomliga sällskapen på Stora Torget ibland. Särskilt tilltalande är det att se pojkar blicka sig för äldre människor och kanske ännu vackrare att se flickorna niga. Fast man känner sig kanske plötsligt lite gammal när en flicka på 16 år eller mera, niger för en på Nygatan. Denna sed var vanlig i Stor-Brittannien förr men sopades bort av kriget, tillsammans med mycket annat.

Med tanke på historien om mannen på spårvagnen i Stockholm är jag övertygad om att Ni i Sverige bär hattar endast för att lyfta på den för damer på gatan, eftersom de sällan behövs för kylans skull.

Britterna, vuxna såväl som barn, tycker inte om hattar och själv har jag aldrig i hela mitt liv använt hatt.

För en utländsk besökare är etiketten vid en middagsbjudning en skrämmande erfarenhet på grund av alla handskakningar och allt skålande. I början skålade jag överdrivet ofta med värdinnan och fick ängsliga blickar från törstiga damer när jag tömde mitt glas varje gång enligt brittisk sed, medan de sutto med fulla glas och inte vågade tömma dem, mot etiketten. Jag såg emellertid i svenska "Industria" att en skribent har opponerat sig mot denna skålningsetikett men jag accepterar den gärna, som ett exempel på svensk korrekthet.

Jag påminner mig ett tillfälle då jag till min förskräckelse fann att jag och min hustru voro hedersgäster vid en middagsbjudning, där endast några få personer talade engelska. Jag kände det som min plikt att tacka värderna på svenska men tog miste på det korrekta ordet för "värd" (host i engelska) och kallade honom "en utmärkt häst".

Under den tystnad som följde sparade min hustru mig hårt på benet och viskade det rätta ordet varpå situationen var räddad. Jag glömmar aldrig betydelsen av ordet "häst".

Jag förvånar mig ofta över den större jämlikheten mellan könen i Sverige när det gäller att betala för sig på serveringar och andra platser. Förra året när min hustru och jag var på resa med båt från Helsingfors till Stockholm blev vi bekanta med en trevlig stockholmsdam vid middagen. Efteråt tog vi in kaffe med likör i salongen och hon tycktes nästan sårad när jag yrkade på att få betala för hennes förtäring. Personligen anser jag emellertid detta vara en god sed och visar den svenska kvinnans större emancipation, något som vi i Stor-Brittannien ännu inte kommit fram till och således inte äro vana vid.

I fråga om respekt för lag och egendom vill jag peka på en sak. Jag har ofta beundrat den vackra blomrabatten vid hörnet av Lundborgsesplanaden och Nästkvarnsgatan, inte minst därför att den får vara i fred. Om blommor skulle kosta lika mycket i Brittannien som i Sverige så är jag rädd att de skulle försvinna på en natt. Man behöver bara läsa en brittisk tidning för att förstå vad jag menar. Folk här har mycket större respekt för andras egendom och jag har också sett Sverige prisat

Stanley Mackie tar ofta makan Jean och sonen Graham med på promenader i staden och dess omgivning.

Foto: STUREBILD.

för detta av korrespondenter i brittiska tidskrifter.

Disciplin på vägen och respekt för hastighetsbegränsning är mycket bättre i Sverige enligt min mening. Jag beundrar den regelmässighet varmed bromsljusen tänds på bilarna när de passera skyltar för hastighetsbegränsning. Britterna använder inte gärna bromsen annat än när de ser en polisbil och då använder de handbromsen för att inte bromsljuset skall röja att de kört för fort. När vi saktar in på detta sätt vänder vi oss indignerat till våra medpassagerare och säger: "Varför ägnar du dig inte åt att fånga förbrytare istället för att besvara fredliga bilister".

Till slut lät mig säga att vi högt skatta de erfarenheter vi fått av att bo här och vi finner det uppfriskande att komma från en stad större än Stockholm och bosätta sig i en liten pittoresk stad som Arboga. När tiden kommer för oss att återvända hem tar vi med oss många lyckliga minnen och hoppas att de vänner vi fått här måtte komma och hälsa på oss och prova våra brittiska seder och levnadssätt.



Vad menas med att en papperskorg skulle vara "farlig"? Det låter egendomligt, men faktum är att det är en fara, som verkligen existerar. Men det behöver inte vara militära hemligheter, som på detta sätt slinker ut genom papperskorgen. Även i den rent civila och fredliga verksamheten kan slarv med olämpliga papper i papperskorgen medföra obehagliga komplikationer. Här följer några exempel.

Spioner i papperskorgen

Det är inte första gången som spioner gjort värdefulla fångster ur så obetydliga föremål som en papperskorg. Under andra världskriget arbetade t. ex. två ryska hemliga agenter i Japan med att mikrofotografera hemliga handlingar. Dessa erhöll de av en kommuni-

tisk spion, som var anställd som tjänare hos en japansk general. Mannen tömde varje morgon generalens papperskorg och lämnade innehållet till de två fotoexperterna. Dessa skickade sedan mikrofilmen med hemliga kurirer till Moskva, där man kunde glädja sig åt det ena storkapet efter det andra.

Ja, så går det när man inte ser upp med säkerheten. Det kan kosta 100.000-tals människoliv och spolia stora krigsansträngningar.

Sönderriven PM kom i tidningen

Men även på annat sätt kan det gå illa om man är oförsiktig med sin papperskorg. En kontorschef vid ett företag i ett mindre svenskt samhälle hade för några år sedan fått vissa upplysningar om en av sina närmaste medarbetare, som gjorde, att han såg sig föranlåten att skriva en rapport till företagsledningen om mannen. Det var ingen lätt sak, eftersom han satte stort värde på denne både personligen och i arbetet, men påståendena var så allvarliga att de inte kunde viftas bort utan vidare. Strax före arbetstidens slut gjorde kontorschefen därför ett utkast till en rapport och satte sig att

fundera över den, medan han rökte en cigarett. Då kom ett telefonsamtal. Man meddelade att de anklagelser, som riktats mot föremålet för rapporten var helt och hållet falska och man gav en tillfredsställande förklaring till missförståndet. Lättad lade kontorschefen på luren, skrattade åt alltihop och rev sönder sitt utkast. Bitarna hamnade i papperskorgen. Och så trodde kontorschefen att saken var ur världen.

Följande dag innehöll ortstidningen emellertid fullständig redogörelse för vad som stått i den sönderrivna rapporten. En städerska hade hittat bitarna. Innan saken reddes ut blev det stor skandal och en mängd förvecklingar, som var lika obehagliga för kontorschefen som för den oskyldigt miss-tänkte.

Men båda lärde sig en sak: att en papperskorg inte alls är så ofarlig som den ser ut och att man måste tänka sig för, innan man överlämnar något åt dess menlösa gap.

Denna artikel har vi saxat ur "Kontakt med Krigsmakten" där major Per Lindgren fört pennan.

G. T.

Sjöprat i juletid

av Nils Åkerblom



Det ska krökas i tid — — — Jan Olof Åkerblom är här bara tre år och klarar två åror.

Vatten är ett mångsidigt använt ämne. En väsentlig del av den moderna människans intresse riktar sig mot frågan hur vatten skall brukas och njutas under semestertider. Härvid delar sig intresset på två kapitel:

a. Hur skall semestern placeras i tid och rum så att den ej störes av nederbörd och vad göra om semesterperioden blir störd av regn?

b. Hur nyttja vatten att ligga vid, att ligga i respektive att ligga på?

Det är väl ingen idé att nu orda om semester utan regn, och ej med regn heller för den delen. Läsaren lär väl endast bli irriterad eller också tror han ej på vad som påstås.

Ej heller kan det vara idé att tala om vistelsen vid vatten, så här nära Arbogaån, och har man kommit så långt i tankegången släpper man även kvickt tanken på liggande i vatten. Återstår så endast frågan om hur man kan hålla sig flytande i semestertider.

Det brukar börja på vårkanten, då saven stiger litet här och var i naturen, och solen tittar fram på allvar för att definitivt taga befäl över kung Bore. Instinktivt söker sig då båtägaren ner till båtklubben för att kanske för första gången på året titta till sin skatt. Det blir båtprat, gamla sommarupplevelser tas åter fram för vädring och bättras kanske på en del; den största gäddan blir ännu ett halvkilo större. Han konstaterar att "visserligen rustade jag upp henne förra året så att det skulle bli mycket litet att bättra de närmaste vårarna, men den hårda tillägningen förra semestern har visst gjort ett märke som måste läggas på och durkarna behöver nog renskas och nyfernissas helt redan i år. Förresten verkar bottenfärgen ej riktigt bra, så det blir nog en hel del att göra. Det är bäst att börja redan nästa söndag". Efter noggrann planläggning och inköp av fernissa, terpentin, grund-

bottenfärg, några nya penslar, sandpapper m. m. m. m. är så den båtägaren trollbunden för en bra tid. Han jobbar och gnor och sitter varken i fällbänk eller bil under hela våren för att mot slutet av maj konstatera, att han ej hinner mera denna vår; grannen på slippåret skall ju i sjön och det gäller att ej ligga i vägen. Så drar han in några hål till på svängremmen, åtskilliga fler än han kunnat göra sedan julen. Det är sjösättningsdags.

Många kanske sätter sjösättning i samband med andra vätskor än vatten, och det har väl på en del ställen varit vanligt att en och annan firar tillfället med att taga en knaber, men är oväsentligt för de flesta. Undantag kanske kan göras för dem som främst nyttjar sitt flytetyg som gillesstuga. Däremot kanske en och annan upplevelse drages fram.

Tänk den där gången då jag gick från Stockholm till Arboga med segelbåten och en roddbåt på släp. Båten var avriggad, masten surrad om babord, och roddbåtens snurra tillfälligt överflyttad till segelbåten. Ungefär vid midnatt passerade jag i sundet söder om Ekerö Vinden började styvna och i höjd med Ekerö kyrka började en svag dyning göra sig märkbar. Tydligt var det rätt gropigt på Södra Björkfjärden.

Hur länge räcker bensinen i motortanken? Ett hastigt överslag säger att det kanske går att nå lä vid Ridö, men säkrast är att fylla från reservdunken genast, medan sjön är lugn. Allt är mörkt. Akterut kan ljusen från ett annalkande större fartyg siktas på 4 distansminuters håll, men förut är knappt 2 distansminuter fria. Det betyder att en 15 knops båt ej kan nå mig inom ca 8 minuter. Motorn är lättstartad så allt bör gå bra. Sagt och gjort. Stopp på motorn, fram med dunk och trätt och snart är motortanken fylld, så det räcker ett bra stycke bortom Strängnäs. En tryckning på choken, ett ryck i startsnöret, motorn snurrar till och sedan är allt tyst. Inte en tändning ens. Nya tag med samma resultat. Av med skinnkavajen, stäng bensinkranen, drag, drag och drag. Vad katten hade jag på choken att göra, när motorn är varm?

Hur lång tid tar det att lägga ut årorna och ro undan ifall en fraktskuta dyker upp? Den kan knappast väja, har endast farleden att följa. Förresten ligger masten i vägen så det går bara att ta små årtag. Det finns bara en lösning. Bogsera undan segelbåten med hjälp av roddbåten, men det måste gå fort. Förändan är klar, så det tar knappt en minut att "skifta runt" och så börjar knoget. Ett kraftigt årtag, bogserändan sträcket, årtaget är slut och den lätta roddbåten fjädrar tillbaks mot den tyngre segelbåten. Snabba årtag. Nu börjar hon få fart, och snart är vi ute ur farozonen. Nu gäller det att få igång motorn. En nattlig rodd under sökande efter lämplig brygga för övernattnings är ej



Bobban: Va innerst ligger du där och sprattlar för. Hugg klorna i båten så klarar du hyskan å räddar livet.

Kolingen: Livet ger jag fan i, bara jag kan rädda mina stärksaker.

så lockande. Jag drar ett tag i startsnöret helt ologiskt och desperat. Brrr: Motorn startar fint och snällt, och alla dystra farhågor är som bortblåsta.

Det kan synas originellt att så här straxt före jul försöka roa med berättelser om vårabete på båtar och sommaräventyr, men faktiskt är detta tankar, som den lycklige båtägaren bollar med hela den långa vintern. En hobby är en hobby och varför försöka vara logisk och saklig. Det kan förstöra nöjet med vilken hobby som helst, och är väl människan ett rätt underligt djur även om man ej alltid ser kontrasterna lika bjärt som t. ex. i Albert Engströms här återgivna teckning.

Alla har väl ej heller haft tillfälle att charmas av sjön i sol och lugn eller storm och regn. I den gamla Närke-sagan "Boen och Skogaråa" hotas med havets farlighet, för "skogaråa" vet ej annat därom. Men kom ej och säg så till mig för då blir svaret "Dra åt skogen".

BOEN OCH SKOGARÅA

Dä va en gång en bonne, sóm va lika jämn å tvärsäker höckä dä bar mot eler mä, så ingen va krópp te rugga honom håller få honom hvasken te skratta håller gråta; å säja hva di ville, så va han tvarrt te ressa mä svar å tog sista olä. Så hadde han hållis på skogsarbete hela veckå å skulle hemåt på löjdasqvälln, å då mötte han skogaråa, sóm ville dåra honom.

"Ja ha vari nästa dej" — sa skogaråa.

"Då va du inte nästa dej den gången" — sa boen.

"Gumma di ha fått barn" — sa skogaråa.

"Dä va så hennes ti" — sa boen.

"Ho ha fått tvillingar" — sa skogaråa.

"Dä va så hennes ti" — sa boen.

"Ho ha fått tvillingar" — sa skogaråa.

"Två föglar i ett ägg" — sa boen.

"Den ena ä dö" — sa skogaråa.

"Slipper å qvia för brö" — sa boen.

"Di ä döa båga två" — sa skogaråa.

"Blir bara e kista ändå" — sa boen.

"Gumma di ä dö, ho óg" — sa skogaråa.

"Slapp å sörja barna" — sa boen.

"Stugå di ha bränt" — sa skogaråa.

"Når rómpå syns å tróllå kändt" — sa boen.

"Um ja hadde dej på hafvä." — sa skogaråa.

"Mä skepp unner" — sa boen.

"Mä hól i" — sa skogaråa.

"Mä tapp i" — sa boen.

—//—

FÖRETAGSNÄMNDEN SÖKTE EFTER ARLANDA

En dag i november företog CVA företagsnämnd en resa till Lv 3 vid Norrtälje. Orsaken till att just Lv 3 hade valts som resmål var den, att ett robotförband har uppsatts där under CVA:s medverkan. På hemvägen skulle vi också göra ett besök vid storflygplatsen Arlanda.

I arla morgonstund samlades färddeltagarna på Stora torget i Arboga, där en av TGOJ:s flotta långfärdsbussar stod färdig för avresa. Trots den tidiga avresetiden, klockan var inte mer än halv sju, kunde styresman Högfeldt konstatera att så gott som samtliga, som var anmälda till resan, hade anlänt.

Så lämnade vi Arboga med Uppsala som närmaste mål. Styresmannen hälsade färddeltagarna och gav en orientering om hur han hade tänkt sig resrouten, dagens program samt framförde den förhoppningen att resan skulle bli lyckad.

Strax före halv tio var vi framme i Uppsala, där vi gjorde ett kort uppehåll för att dricka kaffe, vilket smakade utmärkt efter resan från Arboga. Så embarkerade vi åter bussen för att fortsätta till Norrtälje och Lv 3. Under färden dit lämnade överingenjör Larsson en information om robotförbandet vid Lv 3, evad det gällde CVA:s medverkan där.

Vid framkomsten till Lv 3 mottogs vi av chefen för regementet, överste Hådel. Kapten Lundkvist talade om förbandets organisation och tog oss med på en rundvandring till de olika avdelningarna under det att han orienterade om dessas funktioner. Besöket vid Lv 3 avslutades med att styresman Högfeldt framförde ett tack, dels för att vi fått komma till Lv 3 och dels för den utmärkta visningen.

Eftersom det nu hunnit bli lunchdags, så åkte vi in till stan, närmare bestämt stadshotellet, där lunch var beställd för vår del. Lunchen intogs under glad och gemytlig stämning till vilken O. Ahlin bidrog genom att berätta om sina upplevelser från företagna fisketurer bl. a.

Så småningom blev det dags att bryta upp för att fortsätta resan till Arlanda. Alla verkade att vara mätta och belåtna — ja, ett undantag kanske fanns — en deltagare upptäckte jag, som hade ett paket i handen — kunde det vara smörgåsar?

Som vägvisare och kartläsare fungerade ingenjör Bäck, som från början kanske inte tog sin uppgift riktigt på allvar. Så småningom blev han medveten om detta och började febrilt läsa

kartan och dessutom läsa på vägvisarna för att finna den rätta vägen till Arlanda. Ja, ing. Bäck han jobbade hårt, han hoppade av och på bussen för att i affärer och gårdar efterhöra den rätta vägen till Arlanda. Stämningen i bussen började bli något orolig under det att alla deltagarna diskuterade var man skulle finna ett Arlanda, benämnt storflygplats. Styresman Högfeldt, som annars är lugnet själv, började också att röra på sig och slutligen hamnade han längst fram i bussen spanande efter det efterlängtrade Arlanda, men nej hoppet grusades gång på gång. Till sist, när hoppet nästan slocknat hos resenärerna att någonsin få se det åstundade Arlanda, såg vi genom bussfönstren ljus från något som verkade kunna vara det sökta målet. Mycket riktigt, sedan vi åkt ytterligare några kilometer var vi faktiskt framme.

Vi mottogs av en SAS-tjänsteman, som tog oss med på en rundvandring genom den stora anläggningen, under det att han lämnade information om flygplatsens tillkomst, uppbyggnad och framtida kapacitet. Än så länge är inte trafiken så stor men redan nästa år beräknas all utlandstrafik flytta från Bromma till Arlanda. Ja, vi blev nog ganska imponerade allesammans av alla storslagna framtidsvyer som rullades upp. Vi avslutade besöket på Arlanda med kaffe i personalmatsalen.

Så intog vi ånyo våra platser i bussen för hemresa till Arboga. Klockan var redan 17.30 och vi hade många mil framför oss. Färden gick nu på den nylagda motorvägen fram till Stäket, där vi kom in på riks-elvan och kunde känna oss säkra på att vi var på rätt stråt. Under hemfärden underhöll L-L. Myrberg med sång och allsången leddes av ing. Bäck. Vid Enköping gjorde vi ett kort uppehåll, emedan I. Johansson (Blötis) var så väldigt hungrig, men så hade han inte heller fått med sig något paket från lunchrestaurangen.

Vi närmade oss hemtrakterna och G. Gustafsson avslutade resan med att tacka styresman Högfeldt för att denne låtit företagsnämnden få vara med om denna trevliga dag och i sitt tack inneslöt han också förhoppningen att det skulle bli en tradition för företagsnämnden vid CVA att företaga en utfärd om året.

När klockan var 21.00 var vi hemma i Arboga och deltagarna tackade styresman Högfeldt ännu en gång för en trevlig resa och varandra för en trevlig samvaro.

En företagsnämndsledamot.

Examenskväll

Sista augusti. En torsdagskväll. Varmt för årstiden, varmt som 17 — nej, 15° C. Examenskväll på Elevhemmet i Ekbacken.

Eleverna tågar in. Skorna välborstade, skäggen välputsade, vatten i håret. Hälsar artigt på honoratiores. Tar plats kring husmor Teklas specialdukade bord. Tystnad råder. Husmor kommer med tevatten. Smörgåsbrickorna vandrar runt. Salladsbladens stjälkar knastrar mellan tänderna. Teet ger inspiration.

Elevhemmets föreståndare Werner Larsson reser sig. Hans blick famnar in gäster och elever. Välkomstorden värmer.

Överingenjör Nils Akerlund talar till eleverna, som nu avslutat sin lärlingsutbildning vid CVA yrkesskola. I korthet följande. Eleverna har passerat en utbildningsperiod med en utbildning, som han hoppas, att de inte skall ge sig till tåls med.

— En utredning pågår angående på vilket sätt vi kan hjälpa er med studieproblemen, säger överingenjören och uppmanar eleverna till sist, att inte släppa den gemenskap, som de varit hopsvetsade i under lärlingstiden.

Rektor Ove Ahlgren, Västerås, talar. I korthet följande. Ärligen kommer många ansökningar till yrkesskolan från ungdomar. Ingen vet riktigt vad han vill bli, men till Flyget vill de alla.

— Men i 99% har grabben trivts och funnit sig väl till rätta. Endast en liten procent har sadlat om till annat yrke.

FCPF:s Olle Göransson talar. I korthet följande.

— Jag har kommit hit som facklig representant för att gratulera er. För många av er kommer yrkesarbetet att vara målet och ni kommer att trivas med det. De stora problemen kan inte alla lösa, även de små måste lösas.

Yrkeslärare Karl Davidsson talar och tackar eleverna för samarbetet under skoltiden och lovar hjälpa även i fortsättningen. En nejlika i knapphålet får varje elev av Davidsson.

Eleven Ulf Edén tackar på elevernas vägnar för ett fint utbildningsprogram. Han tackar också Werner Larsson och husmor Tekla Isaksson och överlämnar blommor till dem båda.

— Vi har ätit gott och blivit omvårdade på alla sätt.



Tretton lyckliga. Fr v 1: a raden Ulf Edén, Åke Frisk, Conny Hammarqvist, 2: dra raden Arne Persson, Rune Johansson, 3: dje raden Rune Carlsson, Lars Hellberg, Rolf Lundberg, Olle Pettersson, 4: de raden Bertil Gustafsson, Tage Andersson, Rolf Johansson och Göran Andersson.

Eleverna får sina betyg. Det är Göran Andersson, montör, Tage Andersson, verktygsarbetare, Ulf Edén, telemontör, Bertil Gustafsson, svagströms-elektriker, Conny Hammarqvist, samma yrke, Lars Olof Hellberg, telemontör, Rolf Johansson, bänk- och maskin-arbetare, Rune Johansson, Rune Carlsson, telemontörer, Rolf Lundberg, motormontör, Lennart Persson, telemontör, Olof Pettersson, instrumentmakare.

En del får premier. Det är Tage Andersson, Rune Johansson, Lars Olof Hellberg och Göran Andersson. Alla kan inte få premier. Det utbringas ett leve och Werner spelar fanfar.

Man tittar i betygen. En del kinder blir röda, andra vita.

Filosofen Ewert Skoglund kåserar om en resa i Ryssland. Ryskt kynne vilar över berättelsen. Ömsom glättigt — ömsom djupt svärmodigt.

Examenskvällen är slut.

—//—

Old Jim.

Ordet fritt.

Herr red.

Skulle inte Bergtrollet kunna hjälpa till med att sätta in en stöt för att få en swimmingpool inom CVA-området. Man kan väl utnyttja den fina branddammen.

Bittan.

Kära Bittan.

Bergtrollet vill gärna föra fram frågan. Den insatsen kanske räcker!

Red.

Det var en gång...

Det var en gång en kung som skulle dra ut på jakt. Han tillkallade sin hovastronom och frågade om han kunde garantera gott väder. Jodå, det kunde astronomen, och det kungliga jaktföljet drog iväg.

Utanför huvudstaden mötte de en bonde som kom ridande på sin åsna.

Bonden hälsade vördnadsfullt, och då kungen kände till att lantmän alltid vet att akta på väder och vind frågade han:

— Vad säger du om vädret? Kommer det att stå sig?

— Nej, sa bonden, det blir regn om en halvtimme!

— Hur vet du det?

— Jo, sa bonden. Titta på min åsna! När den hänger med öronen som nu blir det alltid regn inom en halvtimme!

Kungen och hans följe skrattade gott och drog vidare. Men de hade inte väl hunnit börja jakten förrän det blev som bonden sagt: regnet öste ner. Kungen blev misslynt över att han inte bättre tagit tillvara bondens förutsägelse, och då han kom hem avskedade han sin hovastronom och satte bondens åsna i dennes ställe som väderspåman.

Men se det skulle kungen inte ha gjort!

Alla åsnor blev så struntviktiga och stolta över denna utmärkelse att de alltsedan dess sökt att nå alla statsäm-beten!

UHF- TRÄFFEN

Den sedvanliga personalfesten på Folkan hölls den 8 december.

Ett innehållsrikt program serverades. Bra föredrag om databehandling, sång och musik samt humor i olika former och dessutom julstämning genom Luciabesök och så till sist dans.

Förrådsdirektör Nyberg inledde med några välkomstord, varefter man klämdes i med "CFA"-visan av gammal god årgång.

Byrådirektör A. Thorsén klarlade i en populär och lättfattlig framställning problemen kring databehandling. Han gav därigenom åhörarna ett vidare begrepp och större förståelse för de möjligheter datamaskinerna bjuder.

Allt som framfördes i den efterföljande underhållningen var av god klass.

Kerstin Lindbom presenterade en visa som gav upphov till månet gott skratt.

Parodin på 10.000:- kronorsfrågan blev en bra sak.

Olle Winberg var frågeledare och snickare Gösta Persson ställde upp i "Kryptologisk datumbehandling".

Enfaldig domare var Erik Hedström och värdinna Anita Eriksson.



Olle Winberg är i färd med att punga slå Elvie Göttemar och Britt Fagerström.

Bror Möller framförde sin visa "Det låter som en saga" och applåderades livligt.

Efter kaffet intogade Lucia med tärnor och de spred fin julstämning.

Byrådirektör Åke Thorsén hälsade Lucia välkommen med tankvärda ord.

Lucia var Inger Thelenius och tärnor Gunilla Strindler, Margareta Jansson, Gunilla Nystedt, Gunnel Lindgren, Barbro Gustafsson och Anita Eriksson.

Stjärngossarna Olle Wallin, Carl Broman och Olle Winberg samt Judas Eric Hedström gjorde ett bejublat framträdande.

Så trädde dansen till midnatt.

C.-H.

UHF-are avskedshyllad

Kontrollingenjören Ivar Key-Åberg, som i slutet av oktober avflyttade från staden, avskedshyllades i samband därmed i sitt hem.

Förrådsdirektör Nyberg, ing. Östlund och kamrer Hjertén företrädde företagsledningen och förrådsdirektören framförde i sitt tal ledningens tack för en livslång och trogen gärning. Som synligt bevis överlämnades en blombukett åtföljd av blomstercheckar för kommande tider.

Ing. Östlund gjorde sig till tolk för personalen på Key-Åbergs avdelning och övriga kolleger vid UHF och önskade att framtiden måtte bli ljus för den blivande pensionären. En avskedsgåva i form av en penningssumma och en bok om det gamla Arboga hoppades talaren skulle påminna om svunna dagar.

Representanterna för personalorganisationerna B. Ahlin och H. Andersson tackade Key-Åberg för den gångna tiden och önskade lycka till med en blombukett.

Key-Åbergs nya hemort blir i fortsättningen Kungälv.

K. H.

"Det låter som en saga"

av Bror Möller

När man en kväll som denna
en visa har på gång,
så vill jag ni skall känna
den som en egen sång.
Ty! edra fel och brister
är diktarens drabant
det låter som en saga
men de' är faktiskt sant.

Men denna visas mening
var att bli neutral,
en reflektions-förgrening
där namn ej kom på tal
Visst händer mångt och mycket
man tänker ordagrant,
det låter som en saga
men de' är faktiskt sant.

Du ofta om din nästa
nog pratar hit och dit,
så gör väl här de flesta
med glupande aptit.
En fjäder blir en fågel
och helst i överkant,
det låter som en saga
men de' är faktiskt sant.

Ja, hund på katt det är ju
en gammal känd devis,
uti din gärning bär du
den jämt till fint bevis.
Och bakhåll för oss alla
är inte obekant,
det låter som en saga
men de' är faktiskt sant.

När mörk december-natten
nu står kring alla hus,
man glad tar av sig hatten
inför Lucias ljus.
Man går med julfröjdsaning
invid en avgrundsbrant
det låter som en saga
men de' är faktiskt sant.

Vår framtid ter sig dyster
den vägs i megaton,
och molnen bär sitt lyster
av smällar långt ifrån.
I våld och hat man tänker
vår jord man satt i pant
det låter som en saga
men de' är faktiskt sant.

Och statsmän, diplomater
har tappat melodin,
det hålls auktion på stater
till champagne-medicin.
De är tjugiga, för gamla,
den saken är frappant,
det låter som en saga
men de' är faktiskt sant.

Man skramlar hårt med svärden
en sjukdom helt akut,
och mäter alla värden
i kulor och i krut.
Att tala fred, försoning
det anser man genant
det låter som en saga
men de' är faktiskt sant.

När vi få bråttom alla
och har nånting "på känn"
och vita flingor falla
då är det jul igen
Man väntar uppå tomten
en gammal kär bekant
det låter som en saga
men de' är faktiskt sant.

Så tändas alla ljusen
till fröjd i signad tid
det står liksom kring husen
en sällsam ro och frid.
Men tom det är din plånbok
som nyss var så bastant,
det låter som en saga
men de' är faktiskt sant.

Men åren hastar undan
det syns på lite var,
i kväll uti Rotundan
på nytt en träff vi har.
Med fröjd och fart och gamman
vår fest går likadant
det låter som en saga
men de' är faktiskt sant.

"Olycksfallsfria" avdelningar på utflyktsresor

Då jag lördagen den 16 sept. kl. 06.30 går ner mot Järntorget och den där väntande bussen ser jag genast att anslutningen verkar bli stor till den av CVA anordnade resan till Stockholm som gratifikation för olycksfallsfria dagar. Inbjudna avd. var el-driften, skjutbanan, gamla hydraulen samt målarverkstaden. När vi i Kungsör svängde ner mot Köping hade vi räknat in alla 29 anmälda deltagarna.

Efter ett kort uppehåll i Kalmar-sand för kaffe kom vi fram till Stockholms stads värmekraftverk i Hässelby på utsatt tid kl. 10.00.

En uppfattning om storleken på denna anläggning får man då man hör att den värmer upp 20.000 lägenheter och dessutom kan lämna en el-effekt motsvarande 2 gånger detta, så det var väl inte att undra på att våra el-gubbar snodde runt omkring och tittade och var frågvisa. De hade nog stannat en stund till om vi ej hade haft lunchen på Bromma flygrestaurang som hägrade. Lunchen, som avåts under trevliga och angenäma former, var av utsökt kvalitet och en mängd som gjorde att det ville bli magplågor, innan wienerschnitzeln var slut. Då kaffet kom på bordet, tog skjutbanans Söderström till orda och framförde å sina och de övriga deltagarnas vägnar ett tack till CVA och ing. Lifvendahl för en fin lunch och trevlig resa.

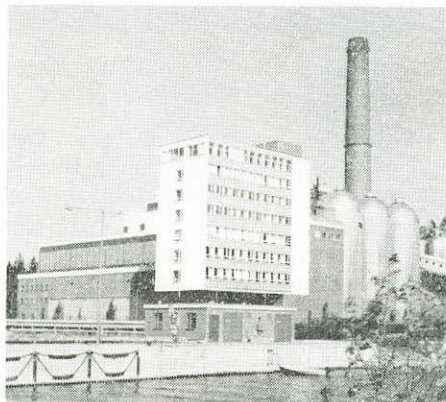
Innan avfärden kl. 18.00 hann vi var och en irra runt i Stockholm, en del på regalskeppet Wasa, andra på krogar och barer eller hos bekanta (någon var visst på Hötorget och gjorde lingonaffärer). Såväl uppresan som hemresa företogs under musik av Sjöberg och Söderberg på dragspel i stor konkurrens med Göstas sång och gitarrspei, när inte alla deltagare stämde upp i en allsång, ty så god var stämningen att det förekom. För en trevlig resa tackar jag och deltagarna i resan CVA.

J. An.

Red-anm.: Vart ledde lingonranden som började på Järntorget där bussen stannade?

—//—

Maten på SAS smakade bra. Fr. v. Lennart Ekman, Arne Norrman, Stig Persson, Tore Hammarström, Kjell Eriksson, Jan-Erik Eriksson.



Stockholms stads värmekraftverk Hässelby.



Valter Lundborg, Gunnar Fried och Harry Johansson får veta allt om Oxelösund.

Den sista "frilördan" ställdes färden med buss mot Oxelösund för att bese järnverket som en premierung för olycksfallsfritt arbete.

Järnverket disponerade över en informationsavdelning, som ställde kvinnliga guider till gruppens förfogande. Guiderna hade organiserat besöket på ett utmärkt sätt, man visste vad de besökande ville se och veta, då företaget föregående år besöktes av inte mindre än 80.000 personer.

För närvarande var de anställdas antal 2.500.

Det markområde som utnyttjats var bl. a. utfyllt havsvik samt gamla Folkparkens mark och "var till yttinnehållet ungefär som fustedömet Monaco", vitsigt sagt av guiden.

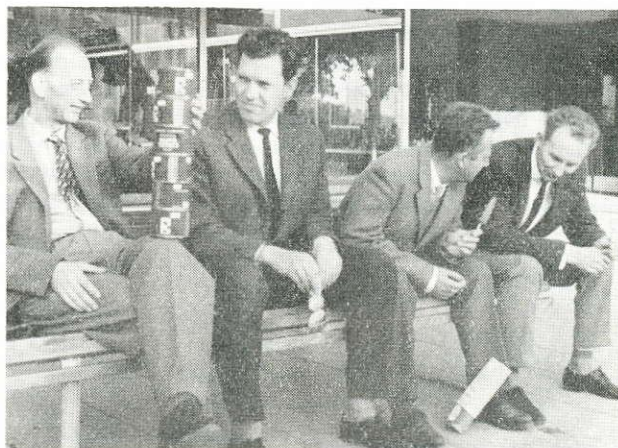
Efter att ha tagit del av företagets skiftande verksamhet, samlades deltagarna för att intaga en rejäl och välsmakande lunch.

Men guiderna var inte nöjda med att vi endast sett företaget. De visste att många var intresserade av att få se samhället och de förändringar detta genomgått under den kraftiga expansionen på mycket kort tidsperiod. Samhället hade på ett tillfredsställande sätt klarat av denna svåra uppgift.

Som avslutning på besöket besågs den mycket vackra kyrkan av modern arkitektur som från havet tecknade en silhuett av ett bålverk.

Vi som deltog från avd. 110 och 230 voro mycket nöjda med resan och arrangemangen omkring denna, varför vi vill framföra vårt tack till dem som möjliggjort utflykten.

G. F.



Sigge Wester avslöjar för Jörgen Bjälevik hur man vinner kaffe och Gunnar Lindholm småljuger för Sigvard Karlsson.

Ett människoöde

På nattfärjan Trelleborg—Travemünde har jag ur minnet tecknat följande episod, som ägt rum endast c:a tolv timmar sedan och som gjort ett mycket djupt intryck på mig.

Jag satt på en soffa vid Trelleborgs hamn och såg ut över solglänsande hav, som låg spegelblankt. Allt andades frid, och nere vid stora kajen låg den pampiga östtyska färjan "Sassnitz" och den gamla hederliga svenska "Drottning Victoria" åtskiljda av en bred hamnpir.

Då får jag se en ensam medelålders man gå sakta fram och tillbaka utmed kajkanten, kramande sina kläder och verkade på något sätt förtvivlad. Efter en stund stannar han och det ser ut som om han tänkte hoppa i sjön, men så vänder han sig plötsligt om, ser sig omkring och styr sina steg till mig och frågar om jag var svensk och förstod tyska. På mitt jakande svar undrade han om han fick slå sig ned och prata med mig, vilket jag naturligtvis accepterade.

Han satt tyst en lång stund, men verkade ha slappnat av på något sätt. Under tiden tittade jag i smyg på honom. Han var tarvligt klädd med en lappad kostym, men trots detta var det något fint över honom och han hade tydligen sett bättre dagar. Så fattar han min hand, som han trycker hårt och börjar tala med mig, men nu låter jag honom själv berätta.

"Jag är så glad, att jag får lätta mitt hjärta och tala ut utan att vara rädd. När jag gick på kajen kom så att säga "allt över mig" på en gång, att jag var mig själv, ty hela mitt liv har varit en rad av olyckor med krig och elände.

Det började vid första världskriget, då jag med min far, mor och äldre bror bodde i en liten stad nära franska gränsen. Efter ungefär ett halvt år efter krigsutbrottet blev staden sönderbombad och vårt hem skövlad. Min far och bror stupade och min mor och jag lyckades efter svåra umbäranden komma till släktingar i Bauern.

Då kriget slutade kom en tid som blev ljusare och ljusare för varje år. Tog en ingenjörsexamen, fick en bra plats i Berlin och med tiden gifte jag mig.

Så kom andra världskriget med dess fasor.

Då jag arbetade på en fabrik, som tillverkade för krigsmakten viktiga detaljer, kom jag ej ut till fronten. Men det dröjde ej länge förrän mitt eget hem spolerades. Min fru var nämligen s. k. "halvjudinna" och en vacker dag hämtades hon och fördes till läger i

det inre av Tyskland. Själv blev jag inhytt i en lägerbarack inom fabriksområdet, som bevakades av Gestapo. Därmed följde en förskräcklig tid av ovisshet och förtvivlan. Var min mor och hustru var, visste jag ej. Allt blev mer och mer kaos tills slutet kom 1945. Min första åtgärd då var att söka rätt på de mina. Min mor hade dött, men min hustru återfann jag av en slump.

Jag intogs nämligen för en skada på ett sjukhus i Leipzig och där låg även min maka sjuk.

Sedan vi bägge tillfrisknat, måste jag skaffa mig en plats och lyckades med att få arbete på en stor fabrik i Leipzig, men efter en del år fick jag förflyttning till deras avdelningskontor i Berlin, tyvärr i östra delen och där bor vi nu. I början var här skapligt vad maten beträffar, men det har försämrats under de sista åren. När så det blev tillåtet att göra turistresor till Trelleborg tog jag tillfället i akt och sökte och fick ett dyligt tillstånd för att på så sätt dryga ut matransonerna. Men jag fick endast fara ensam, ty alla i en familj fick ej resa, utan någon eller några måste stanna hemma som någon slags gisslan. Och nu har jag en känsla av att detta är den sista resan för mig, ty att endast göra en sjöresa och ej få gå iland och handla är bortkastade pengar.

Det värsta är dock att leva i ett land med en regim, som innebär fullständig diktatur och som inte drar sig för att likvidera oskyldiga människor utan vidare på grund av att de ha en åsikt, som för dem innebär frihet. Man lever i en osäkerhetskänsla och en fruktansvärd spänning som är typiskt hemma i Berlin, där polisen har total makt och där medborgarna får finna sig i totalt avsaknande av rättigheter. Och jag skall säga, att man knappt kan lita på sina vänner och hur svårt livet är, bevisar de otaliga självmorden, som ökar för varje dag.

Vad ni här i Sverige kan vara lyckliga, som får bo i ett fritt land och demokratiskt land, där alla människor har sina rättigheter. Nu hoppas jag, att ni ej är uttröttad på mig för att jag suttit här och pratat om mitt liv, men ni kan ej ana, vad det har lättat mitt hjärta och givit lite nytt livsmod, hur mörkt än allt är. Måste nu gå ombord för att fara hem med den mat jag köpt, hem till min kära hustru, som jag aldrig kommer att lämna, hur det än blir. Vi skola kämpa vidare sida vid sida till vår sista stund".

Han reser sig, trycker min hand flera gånger och med tårar i ögonen läm-

Jet-miss

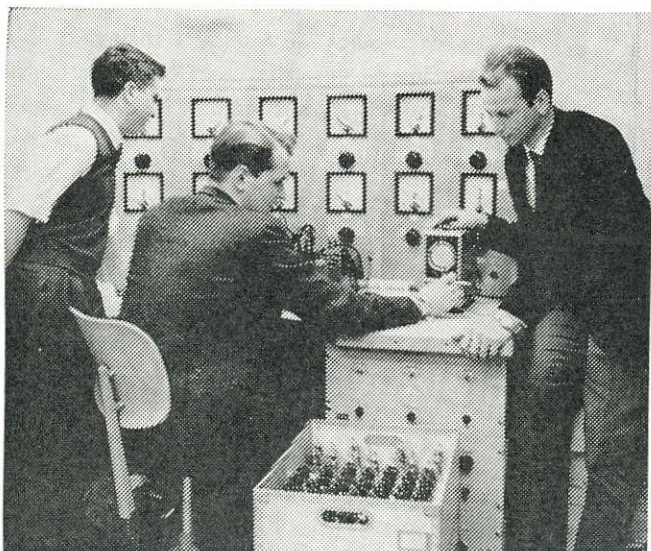
Det blev stor palaver därhemma. Frugan, som inom parentes sagt kanske inte hade sin vackraste dag, och jag kom att resonera om CVA:s personalfest, å ja' tala' om att det ska väljas en fröken Jet. "D'e synn sa ja' att du inte e nån fröken för annars skulle ja' ha röstat på dej". "Va menaru me de" sa hon, "get kan du förresten vara själv din gamla bock, för sen du la' dej till me de där äckliga skägge så e de ju bara horna som fattas för att du ska se ut precis som en get". "Nä ru missförstått" sa ja "d' inge djur de gäller utan jet som i jetplan förstärkt". "Ja ska de va bättre derå" sa hon "tyckeru att de e en Drake ja liknar, föru kan väl inte påstå att de e en Tunna i alla fall nu när ja har bantat bort sju kilo, va'?"

Det ena ordet gav det andra, å rätt som de va så skrek hon att ja inte älskana längre. Ja försökte tala förstånd mena, men de vet man ju att ve såna tillfällen som de här så hjälper ingen logik eller va de nu heter. Hon satte igång med att lipa å en annan måste rymma fältet. Jag gick ut ett par timmar för att hon skulle få tid att lugna ner sej, men stormen hadde inte bedarra när ja smög mej in. Tvärtom! Hon skvala än värre å hota att gå hem till sin mamma. De ville ja nu inte förstås, för svärmor ä ett reko fruntimmer som ja helst ville vara sams me, så ja fick ta till bönboken, å de blev inte lugnt förr än hon fått löfte att köpa de hon hellst ville ha.

Försoningspälsen kosta 1267.50 så en annan går fortfarande i fjolårsrocken. Palle.

nar han mig och går sakta bort till färjan, men innan han går uppför landgången vänder han sig om och vinkar åt mig. Försätter sedan in i fartygets inre och strax därpå lättar "Sassnitz" ankar.

Själv sitter jag länge kvar i tankar och begrundar, vad han har berättat för mig. Hela mitt inre är upprört över hur det kan vara i ett land, som ligger så nära. Men jag är ändå glad över att genom detta samtal oss emellan kunna giva en stackars olycklig människas sinnesro och kraft att fortsätta leva vidare och tackar jag Gud att få bo i ett fritt och demokratiskt land.



Idén, Lindqvist och Holst diskuterar elektronrörsprovning.

På elprovavdelningen arbetar personal från elektronrörgruppen tillsammans med personalen på elprovdetailjen med leveransprovning av komponenter avsedda för teletekniska utrustningar i huvudsak reservdelar åt UHF.

Ding Rune Ericsson svarar, som gruppchef för elektronrörgruppen, för de arbetsuppgifter, som sammanhänger med den tekniska sidans ansvarsområde. Till sin hjälp har han följande medarbetare:

Ing. Rolf Mellquist: Komponenter för teleutrustningar utom elektronrör och halvledare.

Ing. Arne Moberg: Magnetroner, TR-rör m. m.

Ing. Bror Holst: Likriktarrör, stora sändarrör m. m.

Ing. Bernt Lindqvist: Standardrör.

Ing. Ake Idén: Halvledare.

Under en uppbyggnadsperiod har arbetet i stort sett bestått i att framtaga provningsutrustningar och provningsföreskrifter, framför allt för elektronrör. Detta arbete har nu fortskridit så långt, att vi i dagens läge i stort sett kan säga, att ingenting provas utan att någon form av provningsföreskrift (tekniskt underlag) föreligger. Dessa provningsföreskrifter innehåller i huvudsak uppgifter om vilka tekniska prestanda, som materielen skall hålla, och i vissa fall även fullständiga arbetsbeskrivningar, som beskriver hur provningen i detalj skall tillgå.

Vår målsättning bör vara att se till att den materiel, som kommer till oss för provning, verkligen innehåller de av fabrikanten utlovade prestanda. Det gäller för oss att inte bara se till att vi inte får rör, som är felmärkta, fel-

socklade, eller icke innehåller det antal elektrodssystem, som är utlovade, utan också att se till att vi får rör av den i varje situation gällande högsta tänkbara kvalitet med en fördelning betr. de parametrar, som passar våra utrustningar.

För att klara dessa många gånger mycket kvalificerade arbetsuppgifter erfordras kunnig och tekniskt intresserad personal, som successivt kan tillföra elprovavdelningen utrustningar dels för nya elektronrörstyper, som tages i bruk, dels också allt efter de stigande kraven på tekniska prestanda och driftsäkerhet.

—//—

Firmanytt

Amerikanska Teleprodukter AB, Stockholm, har nyligen etablerat sig som representanter för ett antal amerikanska tillverkare av elektronisk apparatur. Bland agenturerna märkes:

The Narda Microwave Corp., Mikrovågs-instrument och komponenter,

Electronic Measurements Co., Liksp. aggregat med superreglering,

E & M Laboratories, Ferritkomponenter för mikrovåg,

Wiltron Company, Fasmetrar för mikrovåg, instrument för pulsmätning på transistorer,

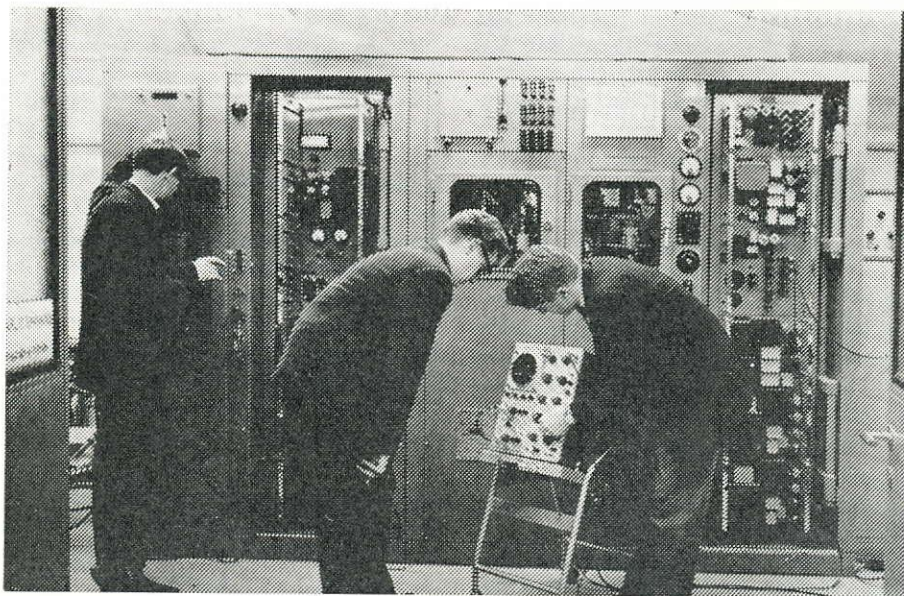
Auto Data, Digital voltmetrar,

Industrial Refrigeration Co., Testkammare,

Magnetic Amplifiers, Div. of The Siegler Corporation, Elektronisk omform., servo-förstärk.

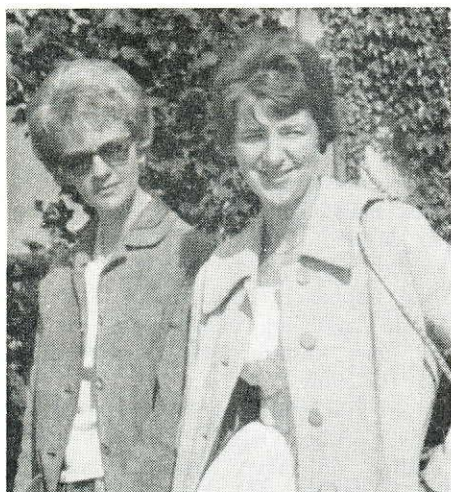
Tylan Corp., Roterande omformare.

Innehavare av firman är ingenjörerna Rune Eriksson och Nils G. Strid. Ing. Strid har just återkommit efter 8 års vistelse i USA där han varit verksam som försäljningsingenjör för de flesta av ovan nämnda tillverkare.



Moberg, Mellqvist och Ericsson framför Marconimodulaton, vilken är avsedd för provning av större magnetroner.

CVA-flickor i storfilm



Caritha Danielsson och Inger Kühne i spänning inför sin filmdebut.

Ett gammalt ordspråk säger: "Man får lida pin för att vara fin". Det föll mig i minnet, när jag tänkte på hur det gick för CVA-flickorna Inger Kühne och Caritha Danielsson efter deras filmdebut i somras.

När flickorna dagarna efter uppenbarade sig på Mässen, reste sig deras manliga arbetskamrater från sina bord. Alla drog ut sina stolar och bjöd flickorna plats med oerhört överdriven artighet. I den stilen fortskred livet en tid framåt och det kändes ju ganska hårt för ett par filmstatister att bli behandlade som världsberömda filmstjärnor.

Då den värsta stormen bedarrat, sökte Bergtrolls-reportern upp Caritha för att få hennes syn på filmlivet.

— Vi visste att det skulle spelas in film i Arboga och då vi såg en annons, vari man sökte statister, anmälde vi oss. Vi blev antagna, fick prova kläder och bjöds på lunch på Stadskällaren. Vi gick hela dagen och väntade på att få filma, men det bara ösregnade.

Dagen därpå sken solen. Det var spännande. Vi skulle uppträda i samma scen som Gunnar Björnstrand. Vi fick träna och då gick vi och pratade och skrattade. När det sedan blev allvar visste vi inte alls vad vi skulle göra. Alf Kjellin var regissör och han är en fin man. Jag tror att skådespeleriet är ett hårt jobb. Jag tror också, att Gunnar Björnstrand var den bäste. Men han var stöppig och gick och pratade hela dagarna. Man blev trött på hans skämt. Det var roligt att träffa riktiga skådespelare, men jag undrar om dom inte blir lite tillgjorda.

Och inte var vi med för att bli upptäckta — det var av ren nyfikenhet.

Old Jim

Levnadsglade "Nuppe" fick hjärtlig uppvaktning



Nuppe med familj omgiven av uppvaktande kamrater.

Fredagen den 30 juni 1961 torde för en del av oss CVA-anställda etsa sig fast i minnet långt fram i tiden. I en rekordvacker morgonväkt samlades ett 20-tal grabbar vid 5-snåret för att fira "Nuppes" eller som han ibland kallas Helmer Perssons 60-de levnadsår. Bengt Lundmark förde "bandets" talan då jubilaren tog emot på sin ägandes "nordaltan". Med några kärnfriska ord konstaterade talaren betydelsen av att få ha levnadsglada och pigga människor av "Nuppes" karaktär ibland oss och man tyckte sig kunna skymta något blankt i ögonvrån hos 60-åringen när blommor och presenter överlämnades. Förmodligen har väl aldrig "En enkel

tulipan" så ljudligt presenterats Brattbergsborna som nu blev fallet. Harry Arvidsson och Målar-Gösta skötte om musiken med sedvanlig brio och från "Spansk-Rumänsk-Italienska kolonien" överlämnades hundlokor genom svartmuskige "brodern" Bertilo Dolpitino. Att högtidsdagen skulle inramas av sommarens vackraste väder är en realitet som väl personifierar "Nuppes" levnadsstil. Sådana "färglickar" finns alltför få utav och avslutningsvis vill vi önska jubilaren en god fortsättning och ett hopp om att vi får förmånen att inlemma honom i vår grupp ännu några år.

H-n

Kassmateriel säljes över disk

Vid CVA och UHF kasseras årligen en hel del materiel av olika anledningar. Viss mtrl är föråldrad och användes ej längre inom Flygvapnet. Annan mtrl anser man inte lönande att reparera eller överse. Den kasserade materielen har försålts genom anbud, ofta i stora poster, som köpts upp av återförsäljare. Nu har man upptäckt, att det kan vara mera lönande att sälja dessa varor över disk.

Det är Försvarets Fabriksstyrelses försäljningssektion som står för verksamheten. I Stockholm sker försäljningen på Valhallavägen 117 tisdagar och fredagar kl. 10—16. Samma tider har man öppet vid depåerna i Kviberg i Göteborg och A 4, Östersund. Endast kontantköp förekommer. Vill man tillhandla sig ett instrument, en omfor-

I hastigheten.

Det var premiärdags för checklön. Dackebo med maka var på Ringköp och hjälptes åt att handla behovsvaror. Man kommer till kassan och Dackebo frågar, om man får betala med check. Javisst. Dackebo tar med en elegant gest upp sitt checkhäfte och fyller med till synes van hand i en check. Då visar maken.

— Du har väl fyllt i riktigt nu.

Dackebo anser sig tydligen avslöjad och svaret kommer blixtnabbt.

— Håll käften.

mare eller någon annan grej, så är det bara att leta i någon av dessa butiker.

Nu tycker ju vi, som bor i Arboga, att det är alldeles för långt till dessa affärer. Att enkom resa för att handla kasserade varor lär väl knappast löna sig. Skulle vi inte kunna få en butik för kasserad mtrl också här i Arboga. Det finns säkert många köpare bland Flygets personal här.

Varpakastarna på frammarsch

— Fin motionsidrott —



Rune Mellberg,
Stig Hahne och
Willh. Liljeham-
mar överraskade
med seger i grupp
3 i Förbundsmäs-
terskap.

Det har kommit på min lott att i korta ordalag försöka beskriva hur man kastar varpa. Tro nu inte, att ni efter att ha läst detta är en fullgod varpakastare, till detta fordras bra mycket träning och energi — gärna förenat med ett visst "bollsinn". Ett gott råd vid träningen är: hafsa inte iväg ett kast, utan koncentrera dig alltid före varje kast du skall göra. Vad som här följer är skrivet med tanke på att du är högerhänt, är du vänsterhänt så bör du vända på begreppen en smula.

Så här skall således ett perfekt utkast gå till:

1) Fatta varpan med höger hand, gör dig underrättad om hur det skall gå till att få iväg varpan på rätt sätt. Bestäm dig från början, om du skall stå still med vänster ben framför det högra (fastlandsstilen), eller om du skall stå med höger ben framst och sedan när själva kastet sker kliva fram med vänster ben (gotlandsstilen).

2) Man siktar (*syftar*) in varpan mot målstickan. Håll absolut inte varpan — vid utgångsställning — högre än "hak"-höjd.

3) *Fastlandsstilen*: För varpan sakta nedåt och bakåt (pendlande armrörelse).

4) När varpan nått den individuella höjdpunkten i pendelrörelsen så bör man med överkroppen ha fått en framåtlutad ställning och vänster ben ha böjts.

5) Armen föres snabbt nedåt och framåt samtidigt som man medelst en tåhävning sträcker ut vänster ben och

ögonblicket före själva tåhävningen har man gjort en avstamp med höger tåspets, därigenom har man fått kroppen att falla framåt. Man brukar säga till kastarna, att de skall följa med kastet framåt med kroppen (falla framåt).

6) *Gotlandsstilen*: Jag gör så, att vid själva insyftningen mot målstickan står jag med höger ben främst och med kroppen en aning framåtlutad. När pendelrörelsen börjar, så böjer jag mig sakta framåt och när pendelrörelsen nått sin höjdpunkt har jag överkroppen starkt framåtlutad och vänster fot i marken, därefter följer nästan exakt samma rörelse som beskrivs i punkt 5, dvs. tåhävning, avstamp, utsträckning av benet och kroppens fall framåt samtidigt som varpan lämnar handen.

7) Släpp *aldrig* målstickan med blicken.

Här får ni ytterligare några goda råd:

Låt en "van" varpakastare hjälpa dig med valet av varpa. — Börja med en lätt varpa (1,5—2 kg.) och träna in din stil och rytm ordentligt innan du ökar tyngden (varpans vikt). — Håll aldrig varpastenen krampaktigt. — Prova ut en varpa som har lämplig spänning mellan pek- och långfingret — stå aldrig för brett med benen. — Träna in rytmen i kastningen (= en mjuk, glidande rörelse). — Släpp inte varpan för tidigt och ej heller för sent (bäst är om varpan lämnar handen i midjehöjd). — Gör inga extra krumbukter med armen eller handleden för att få den horisontella rotationen, utan

håll pekfingret kvar så roterar varpan ut kring detta. — "Putta" inte upp varpan med lillfingret vid själva utkastet.

Kulkastning

Målstickan skall vara så tunn som möjligt, minst 250 mm lång och 20—25 mm bred.

Kulkastning sker dels individuellt, dels i 2- eller 3-mannalag.

Den kastare, vars varpa ligger närmast målstickan vid varje kastomgång, tar därmed 1 stick (= poäng). Denne kastare börjar nästa omgång. Den som först uppnår 12 stick vinner kulan.

Vid lagtävling vinnes kulan av det lag, vars kastare först taga sammanlagt 12 stick.

Vid kulkastning skola varporna kvarligga i orubbat läge, tills stick avgjorts. Träffas vid målet liggande varpa av annan, räknas deras förändrade lägen.

Om en varpa har ett sådant läge, att målstickan ej utan varpans rubbande kan ställas på sin plats, placeras annan målsticka framför och intill varpan, tills hindret avlägsnats eller stick avgjorts.

Varpor med någon del liggande över målstickans plats räknas lika. Vid lagtävling slutkastas i sådant fall i vanlig ordning. Ligga efter slutkast två motståndares varpor lika långt från målstickan, slopas kastomgången.

Tävlingsformer för kulkastning äro utslagningsmetod och gruppindelingsmetod (seriesystem inom grupperna).

Centimeterkastning

All centimeterkastning sker mot mjuka målstickor.

Kastordning kastarna emellan bestämmas av tävlingsledningen.

Centimeterkastning omfattar högst 36 kast per deltagare.

Mätning sker i enlighet med föreskrifterna i allmänna bestämmelserna och efter varje kast, varvid del av centimeter bortfaller och avstånd över en meter räknas som 100 cm. Efter uppmätt kast borttages varpan.

Sammanräkning av resultat sker efter varje kula (12 kast).

Lagresultatet erhålles genom sammanräkning i grupper om 3 av resultatet för deltagare från samma förening i den ordning de placerat sig i den individuella tävlingen.

Skulle vid centimeterkastning lika sammanlagda resultat uppstå, avgör antal 0-centimeterskast. Är även antal 0-centimeterskast lika, räknas största antal 1-centimeterskast osv.

—//—

Så några ord om vår resa till Stockholm den 23.9.1961 dit vi inbjudits av FCIF (Försvarsverkens Civila Idrottsförbund) att delta i Förbundsmästerskapen i varpa.

Tävlingen omfattade cm individuellt samt lagtävling ("kula"). Ett strålande väder rådde under hela speldagen, men samtliga spelare, ett 40-tal, hade besvär med den hårda marken, varporna ville inte stanna där de borde, utan rullade retfullt ut och lade sig 1 à 2 meter från pinnen, ibland längre. Så här gällde det faktiskt att ändra på den inkörda stilen, lägga om taktik och så det lyckades.

I cm blev inte placeringarna så strålande, däremot vann vi över CVM lag 2, P4 lag 2 i kula för att slutligen i finalen möta ett annat P4-lag, som också besegrades och vi stod alltså på plan som vinnare i grupp 3. Efteråt bjöds på kaffe, varefter prisutdelning följde. Vi erhöLL Läkerols Hederspris (som den uppmärksamme läsaren kanske sett på montern på mässen), tre silvermedaljer, var sin tumstock för mätning vid fortsatt varpaspel.

Nöjda med oss själva och våra prestationer styrde vi kosan mot Arboga, sent på lördag natt, då hade vi spelat varpa i nära nog 9 timmar. Innan jag slutar dessa rader kanske jag skulle tala om vilka som ingår i vårt 3-mannalag. Det är Stig Hahne, Wilhelm Liljehammar samt undertecknad.

Till Er som tänker börja kasta varpa vill jag säga: "Det är ingen konst, bara man kan det".

Rune Mellberg,
lagkapten.

—//—

Inledningen om hur man kastar varpa är hämtad ur Lennart Westerbergs "Ut och kasta varpa".



Ögon med en fråga i: "Hur ska jag få mat i morgon?" Frågan är ställd till dig och mig. Vi kan hjälpa dem överleva.

Avd. 616-624 faddrar åt fem flyktingbarn

En genial idé dök plötsligt upp på avdelning 616-624.

Varför inte ta ett fadderbarn?

Tidningarna uppmanar ju att hjälpa behövande människor, TV visar kusliga filmer om svält, hunger och sjukdom.

Förslaget om att ta ett fadderbarn, blev snart det stora samtalsämnet inom avdelningen.

Vi frågade vår chef om hans åsikt och svaret blev. "Kan vi hjälpa en behövande människa, skall vi också göra det".

Saken undersöktes och av Rädda Barnens chef komminister Hibbing fick vi besked om att 15:— i månaden under ett halvår skulle hjälpa ett flyktingbarn till existensminimum.

Eftersom avdelningen är relativt stor, beslutades att vi skulle ta fem fadderbarn.

Överallt finnes det ju flyktingbarn som behöver vår hjälp, men vi skulle ta våra fadderbarn från Marocko.

I Algeriet finnes ju barn, som är flyktingar inom sitt eget land, men även i Sydkorea och Hongkong är flyktingarnas villkor fruktansvärda.

Men efter alla tidningsbilder vi sett av behövande barn, hade vi fastnat för en liten algerisk pojke, som gick omkring alldeles ensam. Kanske sökte han efter sin far och mor. Så därför är våra fadderbarn algeriska.

Vi har nu fem små fadderbarn i Marocko. Fem små barn, som kanske varje månad väntar på en slant från oss, vilken kan ge dem någon hjälp.

Och till jul hoppas vi kunna sända en extra slant.

— — —

Vi uppmanar nu andra avdelningar att efterfölja vår idé.

Tänk på att deras liv beror på, om de NU får hjälp av oss — och en hungrig människa mindre, betyder en broder eller syster mer.

C-ha

—//—

CVV OCH CVM UTMANAS.

Flera avd. vid CVA har tagit fadderbarn och nu utmanar CVA genom Bergtrollet, CVV och CVM till ädel kamp om vilken CV som har de flesta fadderbarnen, när vi nått fram till påsken 1962.

Från Personal om personal



Bergtrollet gratulerar

50 år

31/12 Carl Broman 442

Bitr. ing. Carl Broman som är född i Skogs församling, Gävleborgs län, har varit anställd vid UHF sedan 1 febr. 1952. Tidigare har han arbetat inom handelsbranschen.

CVA

60 år

14/2 1962	Nils Andersson	avd 871
20/2	Emil Blomkvist	651
31/3	Bertil Renström	951
20/4	Erik Andersson	385

50 år

23/12 1961	Albert Landér	avd 380
31/12	Knut Kihlberg	511
4/1 1962	Verner Andersson	992
7/1	Karl Johansson	290
15/1	Folke Karlsson	200
25/1	Einar Molin	200
27/2	Rune Andersson	250
28/2	Nils Ericson	380
31/3	Bror Andersson	125
10/4	Tage Wreiber	100
13/4	Knut Årberg	125

—//—

Förrädsarbetare Nils Andersson

är född i Arboga. Innan han började vid CVA i juni 1951, hade han under sjutton år varit anställd vid AB Nordiska Armaturfabrikerna i Kungsör.

Ingenjör Emil Blomkvist

född i Skultuna församling, har varit i Flygvapnets tjänst sedan år 1928. Efter tretton år vid CVV kom han i november 1941 till FFVS. Sedan den 1 juni 1945 är han CVA-are. Tidigare har Blomkvist bl. a. tjänstgjort vid Kohlsua Jernverks AB och ASEA i Västerås.

Kontorsbud Bertil Renström

föddes i Vintrosa församling. Han kom till CVA i september 1960. Renström har tidigare ägnat sig åt lantbruk.

Grovarbetare Erik Andersson

som är född i Nässjö, började vid CVA den 2 maj 1945. Han kom då närmast från CVM.

Grovarbetare Albert Landér

är bördig från Bergen i Norge. Han kom till CVA i april 1959. Tidigare har han bl. a. arbetat ett par år hos L. M. Ericsson i Stockholm och varit i Arboga stads tjänst ett 15-tal år.

Ingenjör Knut Kihlberg

är född i Norberg. I fjorton år var han radiomontör hos F: a Pettersson & Wedin i Hedemora. År 1942 anställdes han vid CVV. Till CVA kom han i april 1946.

Förrädsarbetare Verner Andersson

är född i Björskogs församling. Innan han i november 1949 började som förrädsarbetare vid UHF, hade han ägnat sig åt jordbruks- och skogsarbete. Andersson anställdes vid CVA i september 1951.

Chaufför Karl Johansson

är östgöte och född i Kaga församling. Han anställdes vid CVA i augusti 1945. Innan dess hade han bl. a. tjänstgjort tre år vid CVM.

Motormontör Folke Karlsson

föddes i Fellingsbro. Han var anställd vid Oppboga AB i drygt tolv år, och därefter arbetade han sex år hos AB Br. Envall, Fellingsbro. I september 1948 började han vid CVA.

Motormontör Einar Molin

är född i Tängeråsa församling, Örebro län. I närmare åtta år arbetade han som svetsare vid AB Fellingsbro Verkstäder, innan han i juni 1946 kom till CVA.

Instrumentmakare Rune Andersson

bördig från Södra Hästra församling i Jönköpings län, var under tolv år filare vid Svenska Stålpress AB, Olofström. Han kom till FFVS i oktober 1941 och flyttade över till CVA den 1 juni 1945.

Snickare Nils Ericson

föddes i Ödeby församling. Han har varit CVA-are ända sedan den 2 oktober 1944. Tidigare var han bl. a. i tjänst hos byggmästare Tage Eriksson, Arboga.

Svarvare Bror Andersson

är född i Fors församling, Södermanlands län. Under närmare 22 år arbetade han vid AB Armaturfabriken Svea i Kungsör, innan han kom till CVA i januari 1957.

Jiggborrare Tage Wreiber

har Eskilstuna som födelsestad. Han arbetade där hos Nya AB Svea-Verken i tolv år och därefter i nära nitton år vid Gevärsfaktoret. Wreiber anställdes vid CVA i april 1956.

Plåtslagare Knut Årberg

är född i Stockholm. Under några år tjänstgjorde han vid Film AB Metro-Goldwyn, men lämnade sedermera huvudstaden. I september 1927 fick han anställning vid Kohlsua Jernbruks AB, där han stannade i åtta år. Efter ca sju års anställning vid företag i Kungsör kom han till CVA i september månad 1952.

HJÄRTLIGT TACK

för all uppvaktning på min 50-årsdag.
Karl Abrahamsson

För all uppvaktning på min 50-årsdag framför jag ett hjärtligt tack.

Wolter Ekstrand.

ETT HJÄRTLIGT TACK

för all vänlig hägkomst på min 50-årsdag.

Gustaf Eriksson
avd. 200

ETT VARMT TACK

till alla kamrater på Svets och Plåt samt avd. 52 för den stora hyllningen, som kom mig till del på min sista arbetsdag vid CVA.

Pensionär 663 Helge Gustavsson.

För vänlig hägkomst på min högtidsdag ber jag få framföra mitt hjärtliga tack.

Lennart Johansson.

Härmed framföres mitt varma tack till förmän och arbetskamrater, som bidragit med blommor och penningssumma med anledning av min högtidsdag.

Sven Larsson
UHF

För inbjudan till den trevliga CVA-festen på Folkan framför vi vårt varma tack.

Samtliga pensionärer.

ALL EVENTUELL UPPVAKTNING

på min födelsedag den 14/2 1962 undanbedes vänligt.

Nils Andersson
avd. 871.

Tack för all uppvaktning på min 60-årsdag.

Malte Andersson

ETT HJÄRTLIGT TACK

för den vackra gåvan, som jag fick mottaga, då jag slutade min anställning vid CVA.

Sonja Holmberg.

MITT HJÄRTLIGA TACK

till alla dem som bidragit till blommor och den fina minnesgåva och all hyllning jag fått mottaga vid min avgång från avd. 653.

Johan Lindgren.

JAG TACKAR HJÄRTLIGT

för blommor och presenter, som jag hade glädjen emottaga vid min avgång från UHF.

Gustaf Nordgren.

MITT HJÄRTLIGA TACK

för all hyllning på min 60-årsdag.

*Helmer Persson
"Nuppe"*

HJÄRTLIGT TACK

för all vänlig hälsning på min högtidsdag.

Evert Söderberg.

För den storslagna uppvaktningen vid min avgång från CVA framför jag härmed mitt hjärtliga tack.

H. Sjögren.

ETT HJÄRTLIGT TACK

för den vackra avskedsgåvan jag fick emottaga, då jag slutade min anställning vid CVA.

Britta Wallqvist.

—//—

VI HÄLSAR VÄLKOMNA TILL CVA

Eva Ahlberg, skrivbiträde	720
Kerstin Alm, kanslibiträde	521
Arne Andersson, telemontör	274
Hans Andersson, telemontör	278
Sven-Arne Andersson, telemontör	280
Ulrik Axelsson, ingenjörbitr.	360
Bernt Berglund, lärling	609
Kurt Bergström, lärling	609
Ingela Bengtsson, skrivbiträde	370
Erik Bernström, bitr. ingenjör	501
Börje Bertilsson, bitr. ingenjör	619
Jan-Olof Blomkvist, lärling	609
Lars-Erik Cedervall, praktikant	690
Sven-Olof Ekblom, ingenjör	550
Nils Ekstrand, driftingenjör	521
Göran Eriksson, bitr. ingenjör	289
Göran Eriksson, lärling	609
Kjell-Ake Eriksson, montör	230
Christer Fredriksson, telemontör	278
Aston Fröijdh, assistent	970
Per Granström, flygingenjör	501
Allan Gustafsson, telemontör	272
Göran Gustafsson, verkstadsbud	280
Thorsten Gustafsson, ingenjör	560
Ingemar Hallbäck, telemontör	278
Hans-Jürgen Hansson, ingenjör	521
Ake Hedlund, telemontör	272
Eva Hermansson, skrivbiträde	370
Conny Hjalmarsson, telemontör	274
Stig Idén, ingenjör	503
Sören Janheden, lärling	FFV
Adils Johansson, hjälpmontör	280
Alf Johansson, ingenjör	511
Elsie Johansson, kontorsbiträde	745
Gerhard Jägerbro, telemontör	272
Margaretha Johansson, kontorsbiträde	765
Rolf Johansson, ingenjör	550
Elf Karlsson, lärling	609
Lennart Karlsson, montör	560

Ralf Karlsson, praktikant	250
Kjell Kühne, telemontör	272
Hans Larsson, telemontör	280
Lars Larsson, praktikant	270
Ronald Larsson, telemontör	274
Stig Larsson, praktikant	200
Leif Lindberg, lärling	FFV
Ulf Lindén, lärling	609
Tommy Lindgren, verkstadsbud	272
Kjell Lännbrink, telemontör	272
Göran Löw, telemontör	272
Yvonne Mattsson, stansoperatris	DC
Jan-Erik Mårtensson, lärling	609
Herbert Nanberg, batteriskötare	279
Gunilla Norén, biträde	951
Gunnar Norrfors, chefsoperatör	DC
Britta Olsson, kvällsstäderska	380
Lars-Olof Olsson, telemontör	272
Margaretha Olsson, stansoperatris	DC
Bror Palmér, maskinist	810
Annie Persson, kontorsbiträde	501
Bengt Persson, motormontör	200
Sven-Allan Persson, telemontör	278
Ulf Persson, telemontör	271
Idor Pettersson, lärling	609
Ingegärd Pettersson, biträde	630
Holger Plahn, lärling	609
Börje Rosengren, praktikant	279
Lennart Runge, ingenjör	370
Eleonor Rådström, biträde	480
Sven-Olov Sandberg, bitr. ingenjör	511
Gösta Sandkvist, bitr. ingenjör	UHF
Solveig Sandkvist, kvällsstäderska	380
Arne Sandström, lärling	609
Barbro Sköld, skrivbiträde	UHF
Börje Ström, bitr. ingenjör	550
Gun-Britt Ström, kontorsbiträde	550
Lennart Sundström, ingenjör	278
Gösta Söderkvist, telemontör	280
Uno Söderlund, ingenjör	550
Solveig Thelemarck, lab.-biträde	900
Stig Thornberg, driftingenjör	630
Arne Wanberg, bitr. ingenjör	501
Gunnar Wester, lärling	609
Sören Wester, verkstadsbud	230
Stig Wiberg, telemontör	274
Allan Widarsson, lärling	609
Kjell Wilhelmsson, lärling	609
Stig Åberg, telemontör	280

VI HÄLSAR VÄLKOMNA TILL UHF

Bernt Berndtson, ingenjör	441
Anita Ericsson, kontorsbud	420
Eric Hedström, ingenjör	444
Anna-Lisa Carlsson, biträde	431
Evy Karlsson, biträde	400
Bertil Jonsson, ingenjör	445
Margareta Jansson, biträde	411
Lars Lindqvist, byråingenjör	441
Seth Norén, ingenjör	445
Siv Pettersson, kontorsbud	431

—//—

Omslagsbilden

Tre små leende och välsjungande CVA-Lucior gjorde stor lycka på Administrationens Lucia-fest. Fr. v. Inger Neuman, Gun Svensson och Lena Aldsjö.

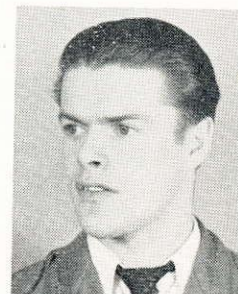
Med anledning av att vår älskade Make och Far

SVEN HAMBEN

lämnat oss, ha vi fått röna så mycket vänligt deltagande och vackra blommor ha sänts till hans bår.

Varmt tack!

*Stina Hambr
Christina*



Lars Bergman

Den 16 oktober nådde oss oväntat budet om driftingenjör Lars Bergmans bortgång. Han var anställd vid CVA sedan 1955 och hade sin arbetsplats på elsektionen. Lars Bergman var en duktig och plikttrogen man, som gjort sig omtyckt bland chefer och arbetskamrater. Han kom till CVA första gången 1950, då han tjänstgjorde här under sommarmånaderna. Sedan återvände han hit i september 1951 och var då kvar i närmare tre år, innan han slutade för att sätta sig på skolbänken. När han den 1 juni 1955 kom tillbaka till CVA hade han klarat av sin ingenjörsexamen vid Stockholms Tekniska Institut.

Lars Bergman var född den 14 september 1930 i Svärdsjö församling, Kopparbergs län.

BERGTROLLET

Personaltidning för
Centrala Flygverkstaden och
FF Underhållsavdelning Förrädsbyrå
Arboga

Redaktör:

John Eklöf

avd 630, tel. 446

Redaktionssekr.

Gunnel Rydeborg

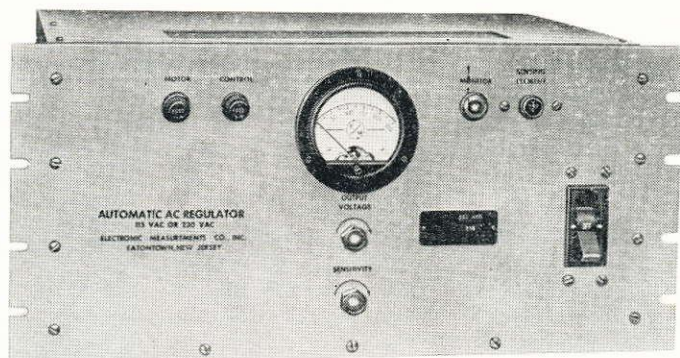
Redaktionskommitté:

Hugo Dahlström, John Stéen,
Karl-Axel Jansson, Gunnar Fried,
Olle Winberg

Pris 1:50

Automatisk Nätpännings-Regulator

6 KVA UTEFFEKT



TEKNISKA DATA:

Nätspänning: 115 eller 230 V, 47—63 p/s

Reglering: Bättre än $\pm 1\%$ vid nätspänningsvariationer av ± 30 V

Korrektionstid: 0,15 sek. per volt

Vågforms-distortion: Ingen

Pris: 425 dollar FOB New York

ELECTRONIC MEASUREMENTS CO - USA

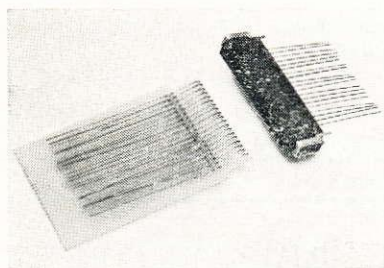
SKANDINAVISK REPRESENTANT:

AMERIKANSKA
teleprodukter
AKTIEBOLAG

NYBOHOVSGRÄND 48 — STOCKHOLM SV
TEL. 18 29 30

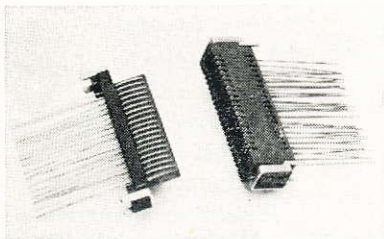
AMPHENOL 74-serien

MICRO MIN



74-101

74-102



74-103

74-104

Amphenol "Micro Min" 74-ser. är de minsta kontakter som finns för mycket kraftigt miniatyriserade konstruktioner. Reduktionen i storlek jämfört med standard miniatyrkontakter är 50 %, viktreduktionen är ännu större, 80 %. Trots "Micro Mins" ringa storlek, längden är endast 33,7 mm, är "Micro Min" i prestanda jämförbar med kontakter av normalstorlek. (Micro Ribbon och Blue Ribbon).

"Micro Min" finnes dels med 19 poler, där hankontakten är utformad som en platta för montering av komponenter, dels med 38 poler som rack- och panelkontakt eller för andra ändamål. Båda typerna är försedda med så långa anslutningsändar att extra ledningsdragnings i de flesta fall ej behövs. "Micro Mins" kontakter är gjorda av berylliumkoppar vilken är försilvrad samt guldpläterad. Isolationsmassan är i samtliga fall utom ett glasblandad diallyl phthalate (MIL-M-19833) typ GDI30, undantaget är komponentplattan typ 74-101, som är tillverkad av glasblandad harts.

För ytterligare upplysningar om "Micro Min" eller andra Amphenol-kontakter, kontakta

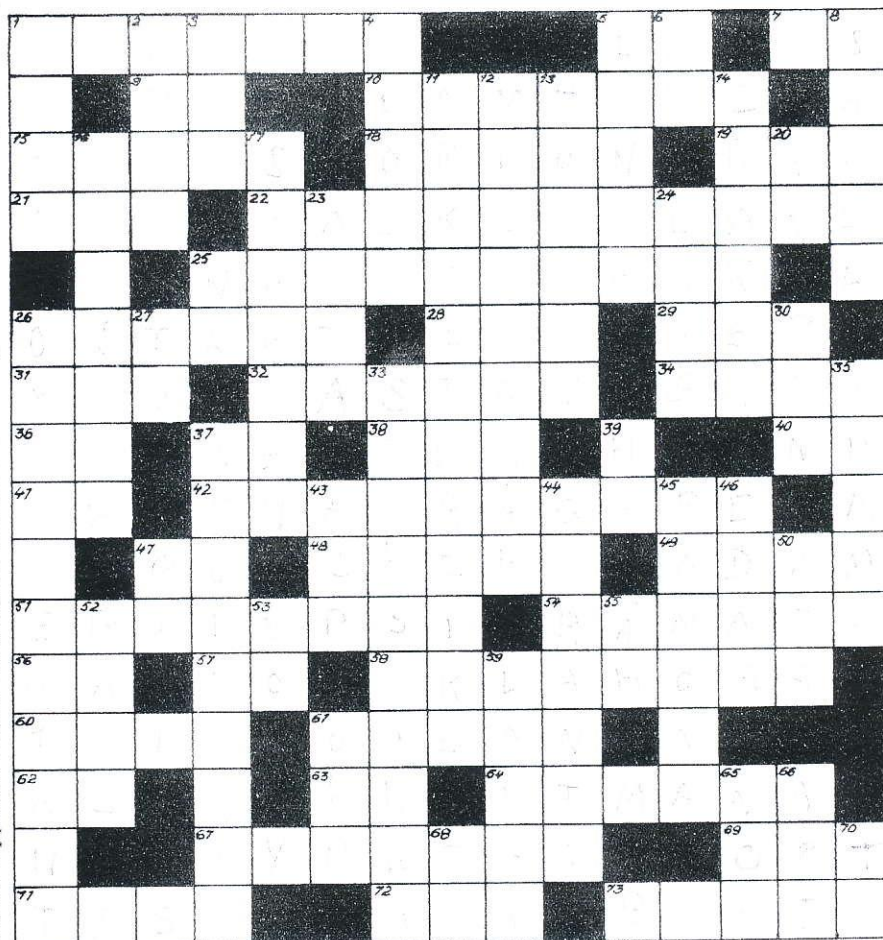
Telefoner
Växel 63 07 90

Firma **Johan Lagercrantz**

Värtavägen 57
Stockholm No

BERGTROLLETS JULKORSORD

Lösningar insändas till Bergtrollets red, avd 630 senast den 1/2 1962.
Först öppnade rätta lösningen belönas med en prima överraskning.



.....
Namn

.....
Adress

Korsordsmakare: Ulf Edén

Vågrätt

1. Minimala spikar.
5. Samhällsmedlem.
7. Kan vara istidslämning.
9. Att tvåårsarbete.
10. Har trätt för örat.
15. Rep på sjön.
18. Stjärnbild med bälte.
19. Har inte fattiglappen.
21. Bra att ha vid lottköp.
22. Lurendrejare.
25. Nöff, nöff.
26. Kan pianot vara.
28. Sådan mes finns i Siam.
29. Ser man på den mindre.
31. Gruff.
32. En kyrkans tjänare.
34. Tjat.
36. Mitt i stad.
37. I den skriver en viss Rune.
38. TT.
40. I början på nutid.
41. Olle Nygren.
42. Motorcykelinnehavare.
47. Flod.
48. Ej norra.
49. Han som kom först.
51. Fallandesjuka.
54. Gjorde kon.
56. Solgud.
57. Kan vara teknisk.
58. USA-stat.
60. Fördyrar importvaran.
61. Mellan USA och Europa.
62. Kadaver.
63. Toppman i ordningsmakten.
64. Vill man inte gärna ödet.
67. Harmoniskt för ögat.
69. Plats och finnes i gruva.
71. Nyhetsbyrå.
72. Sådant flyg finnes.
73. Kvarvara.

Lodrätt

1. Ens eget.
2. Redskap till sjöss.
3. Först på hund.
4. Ett sådant är en njutning för mången.
5. Rimmar på söner, och har visst samband med förlorad sådan.
6. Öbo.
8. Används både på cykel och häst.
11. Plats för musikanter.
12. Var Albert Schweitzer en.
13. Gör Stig Pettersson.
14. J 35.
16. "----- folksong"
17. Pantbanken.
20. 1932.
23. Flicknamn.
24. Är "2-meters-mannen"
25. Slangbetonat nekande.
26. Faster Elsa.
27. Konkurrent till biograferna.
30. Havsgud.
33. Brukligt i té men ej i kaffe.
35. Brukas flitigt av liftare.
37. R⁵a.
39. Åga.
43. Har "darrande löv".
44. Förmån på varan.
45. Kvinna i sång.
46. Ostort.
47. 3,14.
50. Göteborgsflicka.
52. Innebär "Storm och böljor tystna ren" i radio.
53. Extra ordinarie.
55. Utrop.
59. Vanligt hönsnamn.
61. Stryktålig.
65. Omvänd son.
66. Sort.
68. Dryck.
70. Först i tåg.